

ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΘΝΗ

Σόγι Εφέντι

ISBN 960-7521-06-4

Copyright Ελληνικής Έκδοσης

© 1996 Εκδόσεις Αηδόνη®

Πανελλήνιος Σύνδεσμος των Μπαχάι®

Πρώτη Έκδοση

Η παρούσα έκδοση είναι μετάφραση της αγγλικής

Call to the Nations Extracts from the writings of Shoghi
Effendi

Bahá'í World Centre

© Universal House of Justice 1977

Προς αυτό το στόχο -το στόχο μιας Νέας Παγκόσμιας Τάξης, που είναι Θεϊκή στην προέλευση, περιεκτική στη σφαίρα της, δίκαιη στις αρχές της, γεμάτη πρόκληση στα χαρακτηριστικά της- πρέπει ν'αγωνιστεί η βασανισμένη ανθρωπότητα.»

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	I
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	III
Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ.....	1
Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ.....	15
ΈΝΑ ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ	32
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΟΠΟΛΙΤΕΙΑ	40
Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ.....	51
ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ.....	55

Πρόλογος

Ο Σόγι Εφέντι, Φύλακας της Μπαχάι Πίστης, ασκώντας το έργο του ως ερμηνευτή της Μπαχάι Αποκάλυψης, ασχολήθηκε λεπτομερώς και με αξιόλογη έμφαση με την παγκόσμια τάξη που διαφυλάσσεται σ' αυτή την Αποκάλυψη. Στην αρχή της θητείας του, όπου εγκαινίασε τη Σχηματιστική εποχή της Πίστης αναφέρθηκε «σε εκείνα τα πολύτιμα στοιχεία εκείνου του Θεϊκού Πολιτισμού των οποίων η καθιέρωση αποτελεί την πρωταρχική αποστολή της Μπαχάι Πίστης», και με την πάροδο των χρόνων συνέταξε μια σειρά από επιστολές, γενικά αποκαλούμενες ως οι επιστολές του για την Παγκόσμια Τάξη, αναπτύσσοντας αυτό το θέμα.

Η ζωτική αναγκαιότητα της παγκόσμιας τάξης αναγνωρίζεται ευρέως σήμερα αλλά τα μέσα για την επίτευξή της φέρνουν σε αμηχανία ακόμη και τους πιο ένθερμους υποστηρικτές της. Στο μεταξύ η πορεία της αποσύνθεσης συνεχίζεται ανεξέλεγκτα και η κατάσταση της ανθρωπότητας πλησιάζει το στάδιο της απόγνωσης. Σ' αυτή την κρίσιμη φάση, ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, το διεθνές διοικητικό σώμα της Μπαχάι Πίστης, νιώθει παρακινημένος να διακηρύξει και πάλι τη σημασία και το σκοπό του Μπαχάι μηνύματος και τη σχέση του προς την ίδια μας την ύπαρξη πάνω στη γη. Έχει επομένως επιλέξει τα παρακάτω κείμενα από τις επιστολές του Σόγι Εφέντι για την Παγκόσμια Τάξη και τα προσφέρει σαν ένα φως και μια καθοδήγηση για όλη την ανθρωπότητα σ' αυτή τη σκοτεινή περίοδο της ιστορίας μας, μια περίοδο, όμως, της οποίας ο μακρινός ορίζοντας είναι λαμπρός χάρη στην υπόσχεση για εκείνη την πιο ένδοξη ημέρα απ' όλες, η οποία προφητεύτηκε και εξυμνήθηκε σε όλες τις εποχές από προφήτες, μάντεις και ποιητές και η οποία τώρα ξημερώνει για τα βασανισμένα και απελπισμένα παιδιά των ανθρώπων.

Εισαγωγή

Η θεμελιώδης αρχή που έχει εξαγγελθεί από τον Μπαχάολλα, πιστεύουν σταθερά οι οπαδοί της Πίστης Του, είναι ότι η θρησκευτική αλήθεια δεν είναι απόλυτη αλλά σχετική, ότι η Θεϊκή Αποκάλυψη είναι μια συνεχής και προοδευτική διαδικασία, ότι όλες οι μεγάλες θρησκείες του κόσμου έχουν θεϊκή προέλευση, ότι οι βασικές αρχές τους βρίσκονται σε πλήρη αρμονία, ότι οι προθέσεις και οι σκοποί τους είναι το ίδιο και το αυτό, ότι οι διδασκαλίες τους δεν είναι παρά όψεις της μιας αλήθειας, ότι οι λειτουργίες τους είναι συμπληρωματικές, ότι διαφέρουν μόνο στις μη-ουσιαστικές πλευρές των δογμάτων τους και ότι οι αποστολές τους αντιπροσωπεύουν τις διαδοχικές φάσεις στην πνευματική εξέλιξη της ανθρώπινης κοινωνίας.

Η πρόθεση του Μπαχάολλα, του Προφήτη αυτής της νέας και μεγάλης εποχής στην οποία έχει εισέλθει η ανθρωπότητα..., δεν είναι να καταστρέψει αλλά να εκπληρώσει τις Αποκαλύψεις του παρελθόντος, να συμφιλιώσει κι όχι να οξύνει τις διαφορές των θρησκειών που βρίσκονται σε διαμάχη και οι οποίες επιφέρουν αναστάτωση στη σημερινή κοινωνία.

Ο σκοπός Του, εκτός του ότι δεν υποβιβάζει καθόλου τη στάθμη των Προφητών που πέρασαν πριν απ'Αυτόν ούτε μειώνει τις διδασκαλίες τους, είναι να εκθέσει εκ νέου τις βασικές αλήθειες που περικλείουν αυτές οι διδασκαλίες με τρόπο που να προσαρμόζονται στις ανάγκες και να είναι σύμφωνες με τις ικανότητες και να μπορούν να εφαρμόζονται στα προβλήματα, στα δεινά και στη σύγχυση της εποχής στην οποία ζούμε. Η αποστολή Του είναι να διακηρύξει ότι οι εποχές της νηπιακής και παιδικής ηλικίας της ανθρώπινης φυλής έχουν περάσει, ότι οι αναταραχές που συνδέονται με την τωρινή φάση της εφηβείας της την προετοιμάζουν αργά κι επίπονα για να φτάσει στη φάση της ενηλικίωσης και αναγγέλλουν το πλησίασμα εκείνης της Εποχής των Εποχών όταν 'θέλουσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών δια υνία', όταν η Βασιλεία που υποσχέθηκε ο Ιησούς Χριστός θα έχει εγκαθιδρυθεί και η ειρήνη του πλανήτη θα έχει εξασφαλιστεί οριστικά και μόνιμα. Ο Μπαχάολλα δεν ισχυρίζεται ότι η δική Του Αποκάλυψη είναι η τελευταία, αλλά ορίζει ότι ένα πληρέστερο μέρος της αλήθειας που Του έχει ανατεθεί από τον Πανίσχυρο να παράσχει στην ανθρωπότητα, σε μια τόσο κρίσιμη στιγμή της μοίρας της, πρέπει ν'αποκαλυφτεί σε μελλοντικά στάδια στη συνεχή και απεριόριστη εξέλιξη της ανθρωπότητας.

Η Μπαχάϊ Πίστη υποστηρίζει την ενότητα του Θεού, αναγνωρίζει την ενότητα των Προφητών Του και διδάσκει την αρχή της μοναδικότητας και ακεραιότητας ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής. Διακηρύσσει την αναγκαιότητα και το αναπόφευκτο της ενοποίησης της ανθρωπότητας, ισχυρίζεται ότι πλησιάζει βαθμιαία και υποστηρίζει ότι τίποτε εκτός από το μεταμορφωτικό πνεύμα του Θεού που δρα μέσω του επιλεγμένου Στόματος για αυτή την ημέρα, δεν μπορεί τελικά να πετύχει την πραγματοποίησή της. Αυτή, επιπλέον, αναθέτει στους οπαδούς της το πρωταρχικό καθήκον μιας αδέσμευτης έρευνας για την αλήθεια, καταδικάζει όλων των ειδών τις προκαταλήψεις και δεισιδαιμονίες, δηλώνει πως ο σκοπός της θρησκείας είναι να προάγει τη φιλία και την ομόνοια, διακηρύσσει την ουσιαστική της αρμονία με την επιστήμη και την αναγνωρίζει ως τον πρωταρχικό παράγοντα για την ειρήνευση και την κανονική πρόοδο της ανθρώπινης κοινωνίας. Υποστηρίζει ανεπιφύλακτα την αρχή για ίσα δικαιώματα, ευκαιρίες και προνόμια για άντρες και γυναίκες, επιμένει στην υποχρεωτική εκπαίδευση, εξαλείφει τις ακρότητες της φτώχειας και του πλούτου, καταργεί το θεσμό της ιερωσύνης, απαγορεύει τη δουλεία, τον ασκητισμό, την επαιτεία και τη μοναστική ζωή, ορίζει τη μονογαμία, αποθαρρύνει το διαζύγιο, τονίζει την ανάγκη για αυστηρή υπακοή στην κυβέρνηση, ανεβάζει οποιαδήποτε εργασία που γίνεται με πνεύμα υπηρεσίας στο επίπεδο της λατρείας, προτρέπει είτε τη δημιουργία είτε την επιλογή μιας βοηθητικής διεθνούς γλώσσας και περιγράφει σε γενικές γραμμές τους θεσμούς εκείνους που πρέπει να εδραιώσουν και να διαιωνίσουν την καθολική ειρήνη της ανθρωπότητας.

Η Μπαχάϊ Πίστη περιστρέφεται γύρω από τρεις κεντρικές Μορφές, η πρώτη από τις οποίες ήταν ένας νέος, προερχόμενος από το Σιράζ με το όνομα Μιρζά Αλή Μοχαμάντ, γνωστός ως Μπαμπ (Πύλη), ο οποίος το Μάιο του 1844, σε ηλικία εικοσιπέντε ετών, ισχυρίστηκε ότι ήταν ο Προάγγελος ο Οποίος, σύμφωνα με τα ιερά Κείμενα των προηγούμενων θρησκευτικών Κύκλων, έπρεπε να αναγγείλει και να προετοιμάσει το δρόμο για τον ερχομό Εκείνου που ήταν μεγαλύτερος από τον Εαυτό Του, του Οποίου η αποστολή θα ήταν, σύμφωνα με τα ίδια εκείνα Κείμενα, να εγκαινιάσει μια εποχή δικαιοσύνης και ειρήνης, μια εποχή που θα απεκαλείτο ως η εκπλήρωση όλων των προηγούμενων Κύκλων, και θα ξεκινούσε έναν νέο κύκλο στη θρησκευτική ιστορία της ανθρωπότητας. Αιφνίδιοι και σοβαροί διωγμοί, που εξαπολύθηκαν από τις οργανωμένες δυνάμεις του Κλήρου

και του Κράτους στην πατρίδα Του, επίστευσαν ακολούθως τη σύλληψή Του, την εξορία Του στα βουνά του Αζερμπαϊτζάν, τη φυλάκισή Του στα φρούρια του Μακού και Τσεχρίγ και την εκτέλεσή Του, τον Ιούλιο του 1850, από ένα εκτελεστικό απόσπασμα στη δημόσια πλατεία της Ταυρίδας. Πάνω από είκοσι χιλιάδες οπαδοί Του θανατώθηκαν με τέτοια βάρβαρη βιαιότητα που προκάλεσε τη θερμή συμπάθεια και τον ανεπιφύλακτο θαυμασμό ενός αριθμού από Δυτικούς συγγραφείς, διπλωμάτες, ταξιδιώτες και λόγιους, μερικοί από τους οποίους υπήρξαν μάρτυρες αυτών των αποτρόπαιων εγκλημάτων και παρακινήθηκαν να τα καταγράψουν στα βιβλία και στα ημερολόγια τους.

Ο Μιρζά Χοσέιν Αλή, επονομαζόμενος Μπαχάολλα (η Δόξα του Θεού), καταγόμενος από το Μαζανταράν, και του Οποίου τον ερχομό είχε προφητέψει ο Μπαμπ, έγινε στόχος επίθεσης από τις ίδιες εκείνες δυνάμεις της άγνοιας και του φανατισμού, φυλακίστηκε στην Τεχεράνη, εξορίστηκε το 1852 από την πατρίδα Του στη Βαγδάτη και από εκεί στην Κωνσταντινούπολη και Αδριανούπολη και τελικά στην πόλη φυλακή της Άκκα όπου παρέμεινε φυλακισμένος το λιγότερο εικοσιτέσσερα χρόνια και όπου απεβίωσε σε κάποια γειτονιά της το 1892. Στη διάρκεια της εξορίας Του, και ιδιαίτερα στην Αδριανούπολη και στην Άκκα, διατύπωσε τους νόμους και τις εντολές του δικού Του Θρησκευτικού Κύκλου, ανέπτυξε σε πάνω από εκατό τόμους τις αρχές της Πίστης Του, διακήρυξε το Μήνυμά Του στους βασιλιάδες και ηγέτες τόσο της Ανατολής όσο και της Δύσης, σε Χριστιανούς και Μουσουλμάνους, απευθύνθηκε στον Πάπα, στο Χαλίφη του Ισλάμ, στους Αρχηγούς των Δημοκρατιών της Αμερικανικής Ηπείρου, σε ολόκληρη τη Χριστιανική ιερατική τάξη, στους αρχηγούς των Σιιτών και Σουνιτών του Ισλάμ και στους ανώτερους ιερείς της Ζωροαστρικής θρησκείας. Σε αυτές τις γραφές διακήρυξε την Αποκάλυψή Του, κάλεσε εκείνους στους οποίους απευθύνθηκε να λάβουν υπόψη τους την έκκλησή Του και ν'ασπαστούν την Πίστη Του, τους προειδοποίησε για τις συνέπειες της άρνησής τους και κατέκρινε, σε μερικές περιπτώσεις, την αλαζονεία και την τυραννία τους.

Ο μεγαλύτερος γιος Του, ο Αμπάς Εφέντι, γνωστός ως Αμπντολ-Μπαχά (Υπηρέτης του Μπαχά), που ορίστηκε απ'Αυτόν ως νόμιμος διάδοχος και εξουσιοδοτημένος ερμηνευτής των διδασκαλιών Του, ο Οποίος από την πρώιμη παιδική ηλικία ήταν στενά συνδεδεμένος με τον Πατέρα Του και μοιράστηκε την εξορία και τις δοκιμασίες Του, παρέμεινε φυλακισμένος μέχρι το 1908 όπου αφέθηκε ελεύθερος, ως συνέπεια της Επανάστασης των Νεοτούρκων. Αφού εγκαταστάθηκε στη Χάιφα, ξεκίνησε σύντομα το τριετές ταξίδι Του στην Αίγυπτο, Ευρώπη και Βόρεια Αμερική, στη διάρκεια του οποίου ανέπτυξε μπροστά σε μεγάλα ακροατήρια τις διδασκαλίες του Πατέρα Του και προέβλεψε τον ερχομό της καταστροφής εκείνης που επρόκειτο σύντομα να συμβεί στην ανθρωπότητα. Επέστρεψε σπίτι Του την παραμονή του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, στη διάρκεια του οποίου ήταν εκτεθειμένος σε συνεχή κίνδυνο, μέχρι την απελευθέρωση της Παλαιστίνης από τις δυνάμεις υπό τη διοίκηση του Στρατηγού Allenby, ο οποίος πρόσφερε το μέγιστο σεβασμό του σ'Εκείνον και στη μικρή ομάδα των συνεξοριστών Του στην Άκκα και στη Χάιφα. Το 1921 απεβίωσε και ενταφιάστηκε σε μια κρύπτη στο μαυσωλείο που χτίστηκε στο Καρμύλιο Όρος, μετά από ρητή εντολή του Μπαχάολλα, για τα λείψανα του Μπαμπ που είχαν πρωτότερα μεταφερθεί από την Ταυρίδα στους Αγίους Τόπους αφού είχαν διαφυλαχτεί και κρυφτεί για τουλάχιστον εξήντα χρόνια.

Ο θάνατος του Αμπντολ-Μπαχά σήμανε τον τερματισμό της πρώτης και Ηρωικής Εποχής της Μπαχά Πίστης και την έναρξη της Σχηματιστικής Εποχής που προοριζόταν να δει τη σταδιακή ανάδυση της Διαχειριστικής της Τάξης, της οποίας η ίδρυση είχε προφητευτεί από τον Μπαμπ, της οποίας οι νόμοι είχαν αποκαλυφτεί από τον Μπαχάολλα, της οποίας το διάγραμμα είχε περιγραφεί από τον Αμπντολ-Μπαχά στη Θέληση και Διαθήκη Του και της οποίας τα θεμέλια τίθενται τώρα από τα εθνικά και τοπικά συμβούλια που εκλέγονται από τους δηλωμένους οπαδούς της Πίστης....

Αυτή η Διαχειριστική Τάξη, αντίθετα με τα συστήματα που εξελίχθηκαν μετά το θάνατο των Ιδρυτών των διαφόρων θρησκειών, είναι θεϊκή στην προέλευση, βασίζεται στέρεα πάνω στους νόμους, τις αρχές, τις εντολές και τους θεσμούς που ο Ίδιος ο Ιδρυτής της Πίστης έχει συγκεκριμένα ορίσει και ανεπιφύλακτα εδραιώσει και λειτουργεί σε αυστηρή συμφωνία με τις ερμηνείες των εξουσιοδοτημένων Ερμηνευτών των ιερών κειμένων της. Παρόλο που έγινε στόχος επίθεσης, από τη σύλληψή της ακόμα, εξαιτίας του χαρακτήρα της, μοναδικού στα χρονικά της παγκόσμιας θρησκευτικής ιστορίας, κατάφερε να διατηρήσει την ενότητα του διαφοροποιημένου και σκορπισμένου σώματος των οπαδών της και τους κατέστησε ικανούς να ξεκινήσουν, ενωμένοι και συστηματικά, εγχειρήματα και στα δύο ημισφαίρια, με σκοπό να επεκτείνουν τα όριά της και να σταθεροποιήσουν τους θεσμούς της διαχείρισής της.

Η Πίστη που αυτή η τάξη υπηρετεί, διαφυλάσσει και προάγει, είναι, πρέπει να παρατηρηθεί απ'αυτή την άποψη, ουσιαστικά υπερφυσική, υπερεθνική, ολοκληρωτικά μη-πολιτική, μη κομματική και διαμετρικά αντίθετη σε οποιαδήποτε πολιτική ή ιδεολογική σχολή που επιζητεί να ανυψώσει μια οποιαδήποτε συγκεκριμένη φυλή, τάξη ή έθνος. Είναι απαλλαγμένη από οποιαδήποτε μορφή εκκλησιαστικής εξουσίας, δεν έχει ούτε κλήρο ούτε τελετουργίες και υποστηρίζεται οικονομικά αποκλειστικά από εθελοντικές συνεισφορές που γίνονται από τους δηλωμένους οπαδούς της. Παρόλο που είναι πιστοί στις αντίστοιχες κυβερνήσεις τους, παρόλο που είναι διαποτισμένοι με την αγάπη για την πατρίδα τους και πρόθυμοι να προάγουν πάντα τα συμφέροντά της, οι οπαδοί της Μπαχάι Πίστης, παραταύτα, θεωρώντας την ανθρωπότητα ως μια οντότητα και βαθιά προσηλωμένοι στα ζωτικά της συμφέροντα, δε θα διστάσουν να υποτάξουν κάθε ειδικό συμφέρον, είτε είναι προσωπικό, περιφερειακό ή εθνικό, στα γενικά συμφέροντα του συνόλου της ανθρωπότητας, γνωρίζοντας πολύ καλά ότι σ'έναν κόσμο αλληλεξάρτητων λαών και εθνών το όφελος του μέρους επιτυγχάνεται καλύτερα με το όφελος του συνόλου και ότι δεν μπορεί να επιτευχθεί κανένα μόνιμο αποτέλεσμα από κανένα από τα συστατικά μέρη αν αγνοούνται τα γενικά συμφέροντα του ίδιου του συνόλου.

I

Η Δοκιμασία της Ανθρωπότητας

Μια θύελλα, πρωτοφανής για τη σφοδρότητά της, απρόβλεπτη στη φορά της, καταστροφική στα άμεσα αποτελέσματά της, αφάνταστα λαμπρή στις τελικές συνέπειές της, σαρώνει σήμερα το πρόσωπο της γης.¹ Η κινητήρια δύναμή της κερδίζει ανελέητα σε έκταση και ορμή. Η εξαγνιστική της δύναμη, παρόλο που δεν έχει ερευνηθεί πολύ, αυξάνεται με την κάθε μέρα που περνάει. Η ανθρωπότητα, αιχμάλωτη σφιχτά στα νύχια της καταστρεπτικής της δύναμης, πλήττεται από τις ενδείξεις της ακαταμάχητης μανίας της. Δεν μπορεί ούτε να κατανοήσει την προέλευσή της ούτε να διερευνήσει τη σπουδαιότητά της ούτε να διακρίνει την έκβασή της. Προβληματισμένη, ανήσυχη και αβοήθητη, παρακολουθεί αυτό το μεγάλο και ισχυρό άνεμο του Θεού να εισβάλλει στις πιο απομακρυσμένες και αγνές περιοχές της γης, σείοντας τα θεμέλιά της, διαταράζοντας την ισορροπία της, διασπώντας τα έθνη της, αναστατώνοντας τα σπίτια των ανθρώπων της, καταστρέφοντας τις πόλεις της, οδηγώντας στην εξορία τους βασιλιάδες της, γκρεμίζοντας τους προμαχόνες της, ξεριζώνοντας τους θεσμούς της, χαμηλώνοντας τα φώτα της και βασανίζοντας τις ψυχές των κατοίκων της...

Η δυναμική δράση αυτής της τιτάνιας αναταραχής δεν γίνεται κατανοητή σε κανέναν εκτός από εκείνους που έχουν αναγνωρίσει τις αξιώσεις τόσο του Μπαχάολλα όσο και του Μπαμπ. Οι οπαδοί τους γνωρίζουν πολύ καλά από πού προέρχεται και πού θα οδηγήσει τελικά. Παρόλο που έχουν άγνοια για το πόσο μακριά θα φτάσει, αναγνωρίζουν ξεκάθαρα τη γέννησή της, είναι ενήμεροι για την κατεύθυνσή της, αναγνωρίζουν την αναγκαιότητά της, παρατηρούν με πεποίθηση τις μυστηριώδεις εξελίξεις της, προσεύχονται ένθερμα για τη μείωση της σφοδρότητάς της, μοχθούν συνετά να κατευνάσουν τη μανία της και προσδοκούν, με άσβεστο όραμα, την εκπλήρωση των φόβων και των ελπίδων που πρέπει αναγκαστικά να επιφέρει.

Αυτή η δίκη του Θεού, όπως τη βλέπουν εκείνοι που έχουν αναγνωρίσει τον Μπαχάολλα ως τον Εκπρόσωπό Του και τον μεγαλύτερο Αγγελιοφόρο Του στη γη, είναι και μια εκδικητική συμφορά και μια πράξη ιερής και υπέρτατης πειθαρχίας. Είναι συγχρόνως μια τιμωρία από το Θεό και μια διαδικασία εξάγνισης για όλη την ανθρωπότητα. Οι φωτιές της τιμωρούν τη διαστροφή της ανθρώπινης φυλής και ενώνουν τα συστατικά της μέρη σε μια οργανική, αδιαίρετη, παγκόσμια κοινότητα....

«Δραστηριοποιηθείτε, ω άνθρωποι,» είναι, από τη μια πλευρά, η δυσοίωνη προειδοποίηση που εκφράστηκε από τον Ίδιο τον Μπαχάολλα, «προσμένοντας τις ημέρες της Θείας Δικαιοσύνης, γιατί η υποσχέμένη ώρα έχει φτάσει.» «Εγκαταλείψτε αυτά που κατέχετε και αποκτήστε εκείνο που ο Θεός, ο Οποίος κάνει τους ανθρώπους να υποκλίνονται, έχει φέρει. Να ξέρετε με βεβαιότητα ότι αν δεν αποστραφείτε εκείνο που έχετε διαπράξει θα σας καταβάλει η τιμωρία από κάθε πλευρά και θα δείτε πράγματα πιο θλιβερά απ'όσα έχετε δει στο παρελθόν.» Και πάλι: «Έχουμε ορίσει ένα χρονικό διάστημα για σας, ω άνθρωποι! Αν αμελήσετε, την καθορισμένη ώρα, να στραφείτε προς το Θεό, Αυτός, αληθινά, θα σας περιλάβει βίαια και θα κάνει να σας καταλάβουν θλιβερές οδύνες από κάθε κατεύθυνση.»...

«Ολόκληρη η γη,» βεβαιώνει εμφαστικά ο Μπαχάολλα, από την άλλη πλευρά, προλέγοντας το λαμπρό μέλλον που επιφυλάσσεται για έναν κόσμο που τώρα είναι τυλιγμένος στο σκοτάδι, «βρίσκεται τώρα σε κατάσταση κνοφορίας. Πλησιάζει η μέρα που θα αποδώσει τους πιο ευγενικούς καρπούς της, όταν απ'αυτήν θα ξεπροβάλουν τα επιβλητικότερα δέντρα, τα πιο γοητευτικά άνθη, οι πιο ουράνιες ευλογίες.» «Πλησιάζει ο καιρός που κάθε δημιουργήμα θα αποβάλει το φορτίο του. Δοξασμένος ας είναι ο Θεός ο Οποίος παρείχε αυτή τη χάρη που περιβάλλει όλα τα πράγματα, ορατά και αόρατα!» «Αυτές οι μεγάλες καταπιέσεις,» έχει γράψει, επιπλέον, προαγγέλλοντας τη χρυσή εποχή της ανθρωπότητας, «την προετοιμάζουν για τον ερχομό της Μεγίστης Δικαιοσύνης.» Αυτή η Μεγίστη Δικαιοσύνη είναι πραγματικά η Δικαιοσύνη που μόνο πάνω σ'αυτήν η δομή της Μεγίστης Ειρήνης μπορεί, και πρέπει τελικά, να στηριχτεί, ενώ η Μεγίστη Ειρήνη θα εισαγάγει με τη σειρά της εκείνον το Μέγιστο, εκείνον τον Παγκόσμιο Πολιτισμό που θα παραμείνει για πάντα συνδεδεμένος με Εκείνον ο Οποίος φέρει το Μέγιστο Όνομα....

¹ Το κείμενο γράφτηκε το Μάρτιο του 1941

Έχουν περάσει σχεδόν εκατό χρόνια από τότε που η Αποκάλυψη του Μπαχάολλα ανέτειλε στον κόσμο -μια Αποκάλυψη, της οποίας τη φύση, όπως υποστηρίζει ο Ίδιος, «κανένας από τους Αγγελιοφόρους του παρελθόντος, παρά μέχρι ενός ορισμένου βαθμού, δεν έχει πλήρως συλλάβει.» Για έναν ολόκληρο αιώνα ο Θεός έδωσε την ευκαιρία στην ανθρωπότητα ν'αναγνωρίσει τον Ίδρυτή μιας τέτοιας Αποκάλυψης, ν'ασπαστεί την Υπόθεσή Του, να διακηρύξει το μεγαλείο Του και να εδραιώσει την Τάξη Του. Σε εκατό τόμους, όπου διαφυλάσσονται ανεκτίμητα διδάγματα, ισχυροί νόμοι, μοναδικές αρχές, ένθερμες παραινέσεις, επαναλαμβανόμενες προειδοποιήσεις, εκπληκτικές προφητείες, μεγαλόπρεπες επικλήσεις και βαρυσήμαντα σχόλια, ο Φορέας ενός τέτοιου μηνύματος έχει διακηρύξει, όπως κανένας άλλος Προφήτης δεν έχει κάνει πριν απ'Αυτόν, την Αποστολή που Του είχε εμπιστευτεί ο Θεός. Απηύθυνε σε αυτοκράτορες, βασιλιάδες, πρίγκιπες και ηγεμόνες, σε ηγέτες, κυβερνήσεις, κλήρο και λαούς, είτε της Ανατολής είτε της Δύσης, είτε Χριστιανούς, Ιουδαίους, Μουσουλμάνους ή Ζωροάστρες, για σχεδόν πενήντα χρόνια και στις πιο τραγικές συνθήκες, αυτά τα ανεκτίμητα μαργαριτάρια της γνώσης και σοφίας που υπήρχαν κρυμμένα μέσα στον ωκεανό του απaráμιλλου λόγου Του. Απαρνούμενος τη δόξα και τον πλούτο, αποδεχόμενος τη φυλάκιση και την εξορία, αδιάφορος για τον εξοστρακισμό και τη λειδορία, ανέχτηκε φυσική ταπείνωση και σκληρές στερήσεις, Αυτός, ο Εντολοδόχος του Θεού στη γη, υπέμεινε την εξορία από τόπο σε τόπο και από χώρα σε χώρα.... «Εμείς, αληθινά,» έχει ο Ίδιος πιστοποιήσει, «δεν παραμελήσαμε το καθήκον Μας να νουθετήσουμε τους ανθρώπους και να τους παραδώσουμε εκείνο το οποίο Με πρόσταξε ο Θεός, ο Πανίσχυρος, ο Πανένδοξος. Αν Με είχαν ακούσει, θα έβλεπαν τη γη σαν μια άλλη γη.» Και πάλι: «Υπάρχει καμιά δικαιολογία για κανέναν σ'αυτή την Αποκάλυψη; Όχι, μα το Θεό, τον Κύριο του Ισχυρού Θρόνου! Τα σημεία Μου έχουν περικυκλώσει τη γη και η δύναμή Μου έχει περιβάλει όλη την ανθρωπότητα και παρόλα αυτά οι άνθρωποι είναι τυλιγμένοι σε έναν περίεργο λήθαργο!»

Πώς -μπορούμε κάλλιστα να αναρωτηθούμε όλοι- έχει ο κόσμος, το αντικείμενο μιας τέτοιας Θεϊας φροντίδας, ξεπληρώσει Εκείνον ο Οποίος θυσίασε ό,τι είχε για χάρη του; Ποιον τρόπο υποδοχής Του επιφύλαξε και τι ανταπόκριση προκάλεσε η έκκλησή Του; Μια κατακραυγή, άνευ προηγουμένου στην ιστορία των Σιτών του Ισλάμ, χαιρέτησε, στον τόπο της γέννησής του, το νεογέννητο φως της Πίστης. ... Ένας διωγμός, διεγείροντας ένα θάρρος το οποίο όπως πιστοποιήθηκε από την αρκετά διαπρεπή αυθεντία του αείμνηστου Λόρδου Curzon του Kedleston, ξεπερνούσε εκείνο που προκάλεσαν οι φωτιές του Smithfield, εξολόθρευσε, με τραγική ταχύτητα, τουλάχιστον είκοσι χιλιάδες από τους ηρωικούς οπαδούς της, οι οποίοι αρνήθηκαν να ανταλλάξουν τη νεογέννητη πίστη τους με τις εφήμερες τιμές και την ασφάλεια μιας θνητής ζωής...

Η αμείωτη αδιαφορία από την πλευρά των ανθρώπων περιωπής και αξιώματος, το αμείλικτο μίσος που έδειχναν οι εκκλησιαστικοί αξιωματούχοι της Πίστης από την οποία είχε προέλθει, ο περιφρονητικός χλευασμός των ανθρώπων ανάμεσα στους οποίους είχε γεννηθεί, η απόλυτη καταφρόνηση που έδειχναν οι περισσότεροι από τους βασιλιάδες και τους ηγέτες στους οποίους είχε απευθυνθεί ο Ίδρυτής της, οι επικρίσεις που εκφράστηκαν, οι απειλές που εκστομίστηκαν και οι εξορίες που πρόσταξαν εκείνοι υπό την επιρροή των οποίων ξεσηκώθηκε και εξαπλώθηκε για πρώτη φορά, η παραποίηση στην οποία υποβλήθηκαν οι αρχές και οι νόμοι της από τους ζηλόφθονους και τους κακόβουλους, σε τόπους και ανάμεσα σε λαούς πολύ πέρα από τη χώρα προέλευσής της -όλα αυτά δεν είναι παρά ενδείξεις της μεταχείρισης που δέχτηκε από μια γενιά βυθισμένη στην αυταρέσκεια, αδιάφορη για το Θεό της και μη ενθουμούμενη τους οιωνούς, τις προφητείες, τις προειδοποιήσεις και τις νουθεσίες που αποκαλύφθηκαν από τους Απεσταλμένους Του....

Τι, -δε θα'πρεπε να σκεφτούμε- συνέβη τότε παρά την πλήρη και εξευτελιστική απόρριψη, και συμβαίνει ακόμη, στη διάρκεια και ιδιαίτερα στα τελευταία χρόνια αυτού του πρώτου Μπαχάι αιώνα, ενός αιώνα κατάφορτου με τόσο πολυτάραχες δοκιμασίες και βίαια εγκλήματα για τη διωκόμενη Πίστη του Μπαχάολλα; Αυτοκρατορίες βυθίστηκαν στο σκοτάδι, βασιλεία ανατράπηκαν, δυναστείες εξαφανίστηκαν, η βασιλεία βεβηλώθηκε, βασιλιάδες δολοφονήθηκαν, δηλητηριάστηκαν, οδηγήθηκαν στην εξορία, υποδουλώθηκαν στα ίδια τους τα βασίλεια, ενώ οι ελάχιστοι απομεινάντες θρόνοι τρέμουν με τις επιπτώσεις από την πτώση των ομοίων τους.... Σίγουρα, κανένας άνθρωπος, παρατηρώντας αμερόληπτα τις εκδηλώσεις αυτής της αδυσώπητης επαναστατικής διαδικασίας, μέσα σε σχετικά τόσο σύντομο χρονικό διάστημα, δεν μπορεί ν'αποφύγει το συμπέρασμα ότι τα τελευταία εκατό χρόνια μπορούν κάλλιστα να θεωρηθούν, όσον αφορά την τύχη της βασιλείας, μία από τις πιο κατακλυσμικές περιόδους στα χρονικά της ανθρωπότητας....

Η παρακμή της τύχης των εστεμμένων που ασκούν κοσμική εξουσία έχει παραλληλιστεί με μια εξίσου εκπληκτική κατάρπωση στην επιρροή που ασκείται από τους πνευματικούς ηγέτες του κόσμου. Τα κολοσσιαία

γεγονότα που προανήγγειλαν τη διάλυση τόσων πολλών βασιλείων και αυτοκρατοριών σχεδόν συνέπεσαν χρονικά με την κατάρρευση των φαινομενικά απαραβίαστων οχυρών της θρησκευτικής ορθοδοξίας. Η ίδια διαδικασία που γρήγορα και τραγικά σφράγισε την καταστροφή των βασιλιάδων και αυτοκρατόρων και εξαφάνισε τις δυναστείες τους, λειτούργησε στην περίπτωση των εκκλησιαστικών αρχηγών τόσο του Χριστιανισμού όσο και του Ισλάμ, καταστρέφοντας το γόητρό τους και, σε μερικές περιπτώσεις, ανατρέποντας τους ανώτερους θεσμούς τους. *«Η δύναμη έχει κατασχεθεί»* πραγματικά, και από τους δυο, *«από τους βασιλιάδες και τους κληρικούς»*. Η δόξα των πρώτων έχει εκλείψει, η δύναμη των τελευταίων έχει ανεπανόρθωτα χαθεί....

Το ότι έχει κλονιστεί ανεπανόρθωτα η συνοχή σε μερικούς απ'αυτούς τους θεσμούς είναι κάτι πολύ φανερό για να το παρανοήσει ή να το αρνηθεί ένας οποιοσδήποτε παρατηρητής. Η ρήξη ανάμεσα στους συντηρητικούς και τους φιλελεύθερους μεταξύ των οπαδών τους διευρύνεται συνεχώς. Οι πεπειθήμενοι και τα δόγματά τους έχουν μετριαστεί και σε μερικές περιπτώσεις έχουν αγνοηθεί και απορριφθεί. Η επιρροή τους πάνω στην ανθρώπινη συμπεριφορά μειώνεται και το προσωπικό των λειτουργών τους φθίνει σε αριθμό και σε επίδραση. Η δειλία και η ανειλικρίνεια που έχουν οι κήρυκες τους εκτίθεται σε διάφορες περιπτώσεις. Οι δωρεές τους σε μερικές χώρες έχουν εξαφανιστεί και η δύναμη της θρησκευτικής τους μόρφωσης έχει εξασθενήσει. Οι ναοί τους έχουν σχεδόν ερημωθεί και καταστραφεί και μια λήθη του Θεού, των διδασκαλιών και του Σκοπού Του τους έχει αποδυναμώσει και συσσωρεύσει με ταπείνωση....

Τα σημάδια της ηθικής κατάπτωσης, όπως διακρίνονται από τις ενδείξεις της διαφθοράς στους θρησκευτικούς θεσμούς, φαίνεται ότι είναι εξίσου αξιοπρόσεχτα και σημαντικά.... Προς όποια κατεύθυνση κι αν στρέψουμε το βλέμμα μας, όσο επιπόλαια κι αν είναι η παρατήρηση των πράξεων και των λόγων της σημερινής γενιάς, δεν είναι δυνατόν να μην εκπλαγούμε από τις ενδείξεις της ηθικής διαφθοράς που παρουσιάζουν, στην ατομική τους ζωή όσο και στις συλλογικές τους δυνατότητες, οι άντρες και οι γυναίκες γύρω μας.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η παρακμή της θρησκείας ως μια κοινωνική δύναμη, της οποίας ο εκφυλισμός των θρησκευτικών θεσμών δεν είναι παρά ένα εξωτερικό φαινόμενο, ευθύνεται κυρίως για αυτό το τόσο σοβαρό και τόσο καταφανές κακό. *«Η θρησκεία,»* γράφει ο Μπαχάολλα, *«είναι το σπουδαιότερο απ'όλα τα μέσα για την εδραίωση της τάξης στον κόσμο και για την ειρηνική ευδαιμονία όλων που κατοικούν σ'αυτόν. Η εξασθένηση των στύλων της θρησκείας έχει δυναμώσει τα χέρια των αδαών και τους έχει κάνει θρασεείς και αλαζόνες. Αληθινά, λέω, οτιδήποτε έχει χαμηλώσει την υψηλή στάθμη της θρησκείας έχει αυξήσει το πείσμα των κακών και το αποτέλεσμα δεν μπορεί να είναι παρά η αναρχία.»* *«Η θρησκεία,»* έχει ο Ίδιος δηλώσει σε μια άλλη Πινακίδα, *«είναι ένα λαμπρό φως και ένα απόρθητο φρούριο για την προστασία και την ευημερία των λαών της γης, διότι ο φόβος του Θεού επιβάλλει στον άνθρωπο να προσκολληθεί σ'εκείνο που είναι καλό και να αποφύγει κάθε κακό. Αν σκοτεινιάσει το φως της θρησκείας, θα επέλθει το χάος και η σύγχυση και τα φώτα της εντιμότητας, της δικαιοσύνης, της ηρεμίας και της ειρήνης θα πάνσουν να λάμπουν.»...*

Αυτή, μπορούμε κάλλιστα να παραδεχτούμε, είναι η κατάσταση στην οποία πλησιάζουν τόσο τα άτομα όσο και οι θεσμοί. *«Ούτε δύο άνθρωποι,»* έχει γράψει ο Μπαχάολλα, θρημώντας τη δυσάρεστη κατάσταση μιας παραπλανημένης ανθρωπότητας, *«δεν μπορούν να βρεθούν για τους οποίους να μπορεί να ειπωθεί ότι είναι εσωτερικά και εξωτερικά ενωμένοι. Οι ενδείξεις της διαμάχης και του μίσους είναι παντού εμφανείς, παρόλο που όλα δημιουργήθηκαν για την αρμονία και την ενότητα.»* *«Για πόσον καιρό,»* αναφέρει στην ίδια Πινακίδα, *«θα επιμείνει η ανθρωπότητα στο πείσμα της; Για πόσο θα συνεχιστεί η αδικία; Για πόσον καιρό θα κυβερνούν το χάος και η σύγχυση ανάμεσα στους ανθρώπους; Για πόσον καιρό η διαμάχη θα αναστατώνει το πρόσωπο της κοινωνίας; Οι άνεμοι της απελπισίας πνέουν, αλίμονο από κάθε κατεύθυνση και η διαμάχη που χωρίζει και προσβάλλει την ανθρώπινη φυλή αυξάνεται καθημερινά.»*

Η επιδείνωση της θρησκευτικής μισαλλοδοξίας, της φυλετικής διαμάχης και της πατριωτικής αλαζονείας, η αύξηση των ενδείξεων του εγωισμού, της δυσπιστίας, του φόβου και της απάτης, η εξάπλωση της τρομοκρατίας, της ανομίας, του αλκοολισμού και του εγκλήματος, η άσβεστη δίψα και η πυρετώδης επιδίωξη για εγκόσμιες ματαιότητες, πλούτη και χαρές, η εξασθένηση της οικογενειακής ενότητας, η χαλάρωση της γονικής επίβλεψης, το ολισθημα μέσα στην πολυτελή ικανοποίηση, η ανεύθυνη στάση απέναντι στο γάμο και το επακόλουθο αυξανόμενο κύμα διαζυγίων, ο εκφυλισμός της τέχνης και της μουσικής, η διαφθορά της

λογοτεχνίας και ο εκφραλισμός του τύπου, η επέκταση της επιρροής και των δραστηριοτήτων εκείνων των «προφητών της παρακμής» που υποστηρίζουν τη συμβίωση εκτός γάμου, που κηρύττουν τη φιλοσοφία του γυμνισμού, που αποκαλούν τη μετριοπάθεια διανοητικό αποκύημα της φαντασίας, που αρνούνται να θεωρήσουν τη δημιουργία των παιδιών ιερό και πρωταρχικό σκοπό του γάμου, που αποκηρύσσουν τη θρησκεία ως το όπιο του λαού, που αν τους δινόταν η ελευθερία, θα οδηγούσαν την ανθρώπινη φυλή πίσω στη βαρβαρότητα, στο χάος και στην τελική εξαφάνιση -αυτά φαίνονται να είναι τα εξέχοντα χαρακτηριστικά μιας διεφθαρμένης κοινωνίας, μιας κοινωνίας που πρέπει είτε να αναγεννηθεί είτε να χαθεί...

Ας μην παρερμηνεύσει κανείς, παραταύτα, το σκοπό μου, ή διαστρεβλώσει αυτή τη θεμελιώδη αλήθεια που αποτελεί την ουσία της Πίστης του Μπαχάλλα. Η θεία προέλευση όλων των Προφητών του Θεού... υποστηρίζεται ανεπιφύλακτα και ακλόνητα από τον κάθε οπαδό της Μπαχάι θρησκείας. Η θεμελιώδης ενότητα αυτών των Αγγελιοφόρων του Θεού αναγνωρίζεται σαφώς, η συνέχεια των Αποκαλύψεών τους επιβεβαιώνεται, η Θεόσταλη αυθεντία και ο αντίστοιχος χαρακτήρας των Βιβλίων τους γίνεται παραδεκτός, η μοναδικότητα των στόχων και σκοπών τους διακηρύσσεται, η σπουδαιότητα της επιρροής τους τονίζεται, η τελική συμφιλίωση των διδασκαλιών και των οπαδών τους διδάσκεται και αναμένεται. *«Όλοι τους,»* σύμφωνα με τη μαρτυρία του Μπαχάλλα, *«κατοικούν στην ίδια σκηνή, πετούν στον ίδιο ουρανό, κάθονται στον ίδιο θρόνο, προφέρουν τον ίδιο λόγο και διακηρύσσουν την ίδια Πίστη.»*

Η Πίστη που ταυτίζεται με το όνομα του Μπαχάλλα αποποιείται οποιαδήποτε πρόθεση να υποβιάσει οποιονδήποτε από τους Προφήτες που πέρασαν πριν απ'Αυτόν, να μειώσει οποιοσδήποτε από τις διδασκαλίες τους, να θολώσει, έστω και ελάχιστα, την ακτινοβολία των Αποκαλύψεών τους, να τους απομακρύνει από τις καρδιές των οπαδών τους, να καταργήσει τα ουσιώδη των δοξασιών τους, να απορρίψει οποιοδήποτε από τα εξ αποκαλύψεως Βιβλία τους, ή να καταπνίξει τις νόμιμες φιλοδοξίες των οπαδών τους. Αποκηρύττοντας τον ισχυρισμό οποιασδήποτε θρησκείας ότι είναι η τελική αποκάλυψη του Θεού στον άνθρωπο, αρνούμενος ότι η δική Του Αποκάλυψη είναι η τελευταία, ο Μπαχάλλα διδάσκει τη βασική αρχή της σχετικότητας της θρησκευτικής αλήθειας, τη συνέχεια της Θείας Αποκάλυψης, την προοδευτικότητα της θρησκευτικής εμπειρίας. Στόχος Του είναι να διευρύνει τη βάση όλων των θρησκειών που έχουν αποκαλυφτεί και να διαλευκάνει τα μυστήρια των γραφών τους. Επιμένει στην ανεπιφύλακτη αναγνώριση της ενότητας του σκοπού τους, θέτει εκ νέου τις αιώνιες αλήθειες που περικλείουν, εναρμονίζει τις λειτουργίες τους, διακρίνει το ουσιώδες και αυθεντικό από το μη-ουσιώδες και κίβδηλο στις διδασκαλίες τους, ξεχωρίζει τις Θεόστατες αλήθειες από τις δεισιδαιμονίες που υποκινούν οι ιερείς, και πάνω σ'αυτό σαν μια βάση διακηρύσσει την πιθανότητα, και προλέγει ακόμη το αναπόφευκτο, της ενοποίησής τους και την εκπλήρωση των υψηλότερων ελπίδων τους...

Δε θα έπρεπε να σκεφτεί κανείς ούτε για μια στιγμή ότι οι οπαδοί του Μπαχάλλα επιζητούν να υποβιάσουν ή ακόμη να μειώσουν τη στάση των θρησκευτικών αρχηγών του κόσμου, είτε είναι Χριστιανοί, Μουσουλμάνοι, ή οποιασδήποτε άλλης θρησκείας, αν η συμπεριφορά τους συμβαδίζει με τις ομολογίες τους και αν είναι άξιοι της θέσης που κατέχουν. *«Εκείνοι οι ιερείς,»* έχει διαβεβαιώσει ο Μπαχάλλα, *«...που είναι πραγματικά στολισμένοι με το κόσμημα της γνώσης κι ενός ευσεβούς χαρακτήρα, είναι, αληθινά, σαν το κεφάλι για το σώμα του κόσμου και σαν μάτια για τα έθνη. Η καθοδήγηση των ανθρώπων, σ'όλες τις εποχές, εξαρτιόταν και εξαρτάται από αυτές τις ευλογημένες ψυχές.»*...

Ο Μπαχάλλα, αναφερόμενος στη μεταμόρφωση που προκαλείται από κάθε Αποκάλυψη στους τρόπους, τις σκέψεις και τη συμπεριφορά των ανθρώπων, αποκαλύπτει αυτά τα λόγια: *«Δεν είναι ο σκοπός κάθε Αποκάλυψης να επιφέρει μια μεταμόρφωση σ'ολόκληρο το χαρακτήρα της ανθρωπότητας, μια μεταμόρφωση που θα εκδηλωθεί τόσο εξωτερικά όσο και εσωτερικά, που θα επηρεάσει τόσο την εσωτερική της ζωή όσο και τις εξωτερικές της συνθήκες; Διότι αν δεν άλλαζε ο χαρακτήρας της ανθρωπότητας, θα γινόταν φανερό η ματαιότητα της παγκόσμιας Αποκάλυψης του Θεού.»*

Δεν έχει πει ο Ίδιος ο Χριστός, απευθυνόμενος προς τους μαθητές Του, αυτά τα λόγια: «*Ετι πολλά έχω να είπω προς εσάς, δεν δύνασθε όμως τώρα να βαστάζητε αυτά. Όταν δε έλθει εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν*»;²

Από τα λόγια... του Χριστού, όπως μαρτυρούνται στο Ευαγγέλιο, κάθε αμερόληπτος παρατηρητής θα συλλάβει αμέσως το μεγαλείο της Πίστης που έχει αποκαλύψει ο Μπαχάολλα, και θα αναγνωρίσει την εκπληκτική βαρύτητα της αξίωσης που έχει προβάλλει...

Η Πίστη του Μπαχάολλα πρέπει πραγματικά να θεωρηθεί, αν θέλουμε να είμαστε πιστοί στις τρομερές συνέπειες του μηνύματός της, ως το αποκορύφωμα ενός κύκλου, το τελικό στάδιο μιας σειράς διαδοχικών, προκαταρκτικών και προοδευτικών αποκαλύψεων. Αυτές, ξεκινώντας από τον Αδάμ και τελειώνοντας με τον Μπαμπ, έχουν προετοιμάσει το δρόμο και έχουν προβλέψει με μια συνεχώς αυξανόμενη έμφαση τον ερχομό εκείνης της Ημέρας των Ημερών κατά την οποία Αυτός ο Οποίος είναι η υπόσχεση Όλων των Εποχών θα πρέπει να φανερωθεί...

Το βάρος των δυνατοτήτων με τις οποίες αυτή η Πίστη έχει προικιστεί, μια πίστη που δεν έχει ταίρι και τίποτε όμοιό της στην πνευματική ιστορία του κόσμου, και σημαίνει το αποκορύφωμα ενός παγκόσμιου προφητικού κύκλου, καταπλήσσει τη φαντασία μας. Η λαμπρότητα της χιλιετούς δόξας που πρέπει να διαχύσει με το πλήρωμα του χρόνου, θαμπώνει τα μάτια μας. Το μέγεθος της σκιάς που ο Δημιουργός της θα συνεχίσει να ρίχνει σε αλληπάλληλους Προφήτες που προορίζονται να υψωθούν μετά απ'Αυτόν ξεφεύγει από την εκτίμησή μας.

Ήδη μέσα σε λιγότερο από έναν αιώνα³ η επίδραση των μυστηριωδών διαδικασιών που παρήγαγε το δημιουργικό της πνεύμα έχει προκαλέσει μια σύγχυση στην ανθρώπινη κοινωνία τέτοια που κανένας νους δεν μπορεί να φανταστεί. Περνώντας η ίδια μια περίοδο επώασης κατά τη διάρκεια της πρώιμης ηλικίας της, έχει επιφέρει, μέσα από την ανάδυση του συστήματός της που αποκρυσταλλώνεται αργά, έναν αναβρασμό στη γενική ζωή της ανθρωπότητας που προορίζεται να κλονίσει τα ίδια τα θεμέλια μιας διαταραγμένης κοινωνίας, να εξαγνίσει το αίμα της, να επαναπροσανατολίσει και να ανοικοδομήσει τους θεσμούς της και να διαμορφώσει την τελική της μοίρα.

Σε τι άλλο μπορεί ένα παρατηρητικό μάτι ή ένας αμερόληπτος νους, που γνωρίζει τα σημάδια και τους οiwονούς που προαναγγέλλουν τη γέννηση και συνοδεύουν την ανάδυση της Πίστης του Μπαχάολλα, ν'αποδώσει αυτή την τρομερή, αυτή την πλανητική αναταραχή, με την καταστροφή, τη δυστυχία και το φόβο που την ακολουθούν, αν όχι στην ανάδυση της Εμβρυακής Παγκόσμιας Τάξης Του, η οποία όπως Εκείνος ο Ίδιος έχει ανεπιφύλακτα διακηρύξει, έχει «*διαταράξει την ισορροπία του κόσμου και έχει επιφέρει επανάσταση στην ομαλή ζωή της ανθρωπότητας*»; Σε ποιον παράγοντα, αν όχι στην ασυγκράτητη διάχυση εκείνου του πνεύματος που κινεί τον κόσμο, ενεργοποιεί τον κόσμο, λυτρώνει τον κόσμο το οποίο έχει δηλώσει ο Μπαμπ ότι «*πάλλεται στην ενδότατη ουσία όλων των δημιουργημάτων*» μπορεί η προέλευση αυτής της δυσοίωσης κρίσης, ασύλληπτης για τον άνθρωπο και ομολογουμένως άνευ προηγουμένου στα χρονικά της ανθρώπινης φυλής, ν'αποδοθεί; Στις αναταραχές της σύγχρονης κοινωνίας, στα ξέφρενα, παγκόσμια ξεσπάσματα των ανθρώπινων σκέψεων, στους σκληρούς ανταγωνισμούς που διεγείρουν φυλές, πεποιθήσεις και τάξεις, στα ναυάγια των εθνών, στην πτώση των βασιλιάδων, στο διαμελισμό των αυτοκρατοριών, στην εξαφάνιση δυναστειών, στην κατάρρευση της εκκλησιαστικής ιεραρχίας, στη φθορά των καθιερωμένων θεσμών, στη διάλυση δεσμών, κοσμικών καθώς και θρησκευτικών, που είχαν για πολύ καιρό συγκρατήσει τα μέλη της ανθρώπινης φυλής -που εκδηλώθηκαν όλα με μια διαρκώς αυξανόμενη σοβαρότητα μετά από το ξέσπασμα του πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου που προηγήθηκε αμέσως των πρώτων χρόνων της Σχηματιστικής Εποχής της Πίστης του Μπαχάολλα - σ'αυτά μπορούμε αμέσως να διακρίνουμε τις ενδείξεις των ωδίνων μιας εποχής που έχει αντισταθεί στην ισχύ της Αποκάλυψης Του, που έχει αγνοήσει την έκκλησή Του και τώρα μοχθεί

² Κατά Ιωάννην 16:12

³ Το κείμενο γράφτηκε το 1944

ν'απαλλαχτεί από το φορτίο της, ως άμεση συνέπεια της ορμής που της μεταδόθηκε από τη γενεσιουργό, την εξαγνιστική, την ικανή να μεταβάλλει, επίδραση του Πνεύματός Του...

Μυστηριωδώς, αργά και ακαταμάχητα, ο Θεός εκτελεί το σχέδιό Του, ακόμη κι αν αυτό που βλέπουν τα μάτια μας σήμερα είναι το θέαμα ενός κόσμου που έχει ανελέητα μπλεχτεί στα ίδια του τα δίχτυα, εντελώς αδιάφορο για τη Φωνή η οποία, επί έναν αιώνα, τον καλεί προς το Θεό, και θλιβερά υποτακτικό στις σειρήνες που επιχειρούν να τον αιχμαλωτίσουν στην απέραντη άβυσσο.

Ο σκοπός του Θεού δεν είναι άλλος από το να προαναγγείλει, με τρόπους που μόνο Αυτός μπορεί να καταφέρει και των οποίων την πλήρη σπουδαιότητα μόνο Αυτός μπορεί να κατανοήσει, τη Μεγίστη, τη Χρυσή Εποχή μιας από καιρό διαιρεμένης, μιας από καιρό βασανισμένης ανθρωπότητας. Η τωρινή της κατάσταση, πραγματικά ακόμη και το άμεσο μέλλον της, είναι σκοτεινά, απελπιστικά σκοτεινά. Το απώτερο μέλλον της, όμως, είναι λαμπρό, ένδοξα λαμπρό -τόσο λαμπρό που κανένα μάτι δεν μπορεί να το φανταστεί.

II

Η Ενότητα της Ανθρωπότητας

Η ανθρωπότητα, είτε ειδωθεί στο φως της ατομικής συμπεριφοράς ή με βάση τις υπάρχουσες σχέσεις ανάμεσα στις οργανωμένες κοινότητες και έθνη, έχει, αλίμονο, παραστρατήσει πολύ μακριά και έχει υποστεί τόσο μεγάλη κατάπτωση που δεν μπορεί να λυτρωθεί με τις αβοήθητες προσπάθειες των καλύτερων ανάμεσα στους αναγνωρισμένους της ηγέτες και δημόσιους άντρες - όσο ανιδιοτελή κι αν είναι τα κίνητρά τους, όσο συντονισμένες οι ενέργειές τους, όσο αφειδείς στο ζήλο και στην αφοσίωσή τους στην υπόθεσή της. Κανένα σχέδιο που μπορεί να επινοήσουν οι εκτιμήσεις της ανώτατης ηγεσίας, καμιά θεωρία που οι πιο διακεκριμένοι εκφραστές της οικονομικής θεωρίας μπορεί να ελπίζουν ότι θα προαγάγουν, καμιά αρχή που οι πιο μανιώδεις ηθικολόγοι μπορεί να προσπαθήσουν να διδάξουν, δε θα μπορέσει να προσφέρει, σε τελική ανάλυση, τα επαρκή θεμέλια πάνω στα οποία μπορεί να χτιστεί το μέλλον ενός ταραγμένου κόσμου.

Καμιά έκκληση για αμοιβαία ανοχή που οι σοφοί του κόσμου μπορεί να προβάλουν, όσο επιτακτική και επίμονη κι αν είναι, δεν μπορεί να ηρεμήσει τα πάθη του ή να βοηθήσει στην αποκατάσταση της ζωτικότητας του. Ούτε μπορεί ένα οποιοδήποτε σχέδιο μιας και μόνο οργανωμένης διεθνούς συνεργασίας, σε οποιαδήποτε σφαίρα της ανθρώπινης δραστηριότητας, οσοδήποτε ευφύς στη σύλληψη, ή ευρύ στην προοπτική του, να καταφέρει να ξεριζώσει την αιτία του κακού που έχει τόσο βίαια διαταράξει την ισορροπία της σημερινής κοινωνίας. Ούτε ακόμη, τολμώ να ισχυριστώ, η ίδια η πράξη της επινόησης ενός μηχανισμού που απαιτείται για την πολιτική και οικονομική ενοποίηση του κόσμου - μια αρχή που όλο και περισσότερο υποστηρίζεται τον τελευταίο καιρό - θα παρείχε από μόνη της το αντίδοτο για το δηλητήριο που σταθερά υποσκάπτει τη ζωτικότητα των οργανωμένων λαών και εθνών.

Τι άλλο, θα μπορούσαμε να δηλώσουμε με βεβαιότητα, εκτός από την ανεπιφύλακτη αποδοχή του Θεϊού Προγράμματος που έχει εγκαινιαστεί, με τέτοια απλότητα και δύναμη εδώ και εξήντα χρόνια,⁴ από τον Μπαχάολλα, που ενσωματώνει στα ουσιώδη του το σχέδιο το καθορισμένο από το Θεό για την ενοποίηση της ανθρωπότητας σ' αυτή την εποχή, συνδεδεμένο με την ακατάβλητη πεποίθηση στην αδιάκοπη αποτελεσματικότητα καθενός από τους όρους του, είναι τελικά ικανό να εμποδίσει τις δυνάμεις της εσωτερικής διάσπασης οι οποίες αν μείνουν ανεξέλεγκτες πρέπει αναγκαστικά να συνεχίσουν να φθείρουν τα ουσιώδη μιας απελπισμένης κοινωνίας. Προς αυτό το στόχο -το στόχο μιας νέας Παγκόσμιας Τάξης, που είναι Θεϊκή στην προέλευση, περιεκτική στη σφαίρα της, δίκαιη στις αρχές της, γεμάτη πρόκληση στα χαρακτηριστικά της- πρέπει να αγωνιστεί η βασανισμένη ανθρωπότητα.

Το να ισχυριστεί κανείς ότι έχει συλλάβει όλες τις συνέπειες του καταπληκτικού σχεδίου του Μπαχάολλα για την παγκόσμια ανθρώπινη αλληλεγγύη, ή ότι έχει κατανοήσει τη σπουδαιότητά του θα ήταν αλαζονικό από την πλευρά ακόμα και των δηλωμένων υποστηρικτών της Πίστης Του. Η απόπειρα να το κατανοήσει κανείς με όλες τις δυνατότητές του, να εκτιμήσει τα μελλοντικά του ευεργετήματα, να περιγράψει τη μεγαλοπρέπειά του, θα ήταν πρόωρη ακόμα και σε μια τόσο προχωρημένη φάση στην εξέλιξη της ανθρωπότητας.

Το μόνο που μπορούμε λογικά να αποτολμήσουμε είναι ο αγώνας για την απόκτηση μιας γεύσης από τις πρώτες ακτίνες της υποσχεμένης Αυγής η οποία πρέπει, με το πλήρωμα του χρόνου, να διώξει το σκοτάδι που έχει περικυκλώσει την ανθρωπότητα. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να τονίσουμε στις γενικότερες γραμμές τους αυτά που φαίνονται να είναι οι καθοδηγητικές αρχές που αποτελούν τη βάση της Παγκόσμιας Τάξης του Μπαχάολλα....

Το ότι η αναταραχή και οι δοκιμασίες που προσβάλλουν τη μάζα της ανθρωπότητας αποτελούν σε όχι μικρό βαθμό τις άμεσες συνέπειες του Παγκοσμίου Πολέμου⁵ και αποδίδονται στην απερισκεψία και στην έλλειψη διορατικότητας των δημιουργών των Συνθηκών Ειρήνης, δεν μπορεί να μην το παραδεχτεί κανένας αμερόληπτος νους... Θα ήταν ανόητο, εντούτοις, να ισχυριστεί κανείς ότι ο πόλεμος, με όλες τις απώλειες που

⁴ Το κείμενο γράφτηκε το 1931

⁵ Το κείμενο γράφτηκε το 1931 και αναφέρεται στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο.

προκάλεσε, τα πάθη που διέγειρε και τις αδικίες που άφησε πίσω, ήταν ο μόνος υπεύθυνος για την άνευ προηγουμένου σύγχυση στην οποία έχει βυθιστεί σχεδόν κάθε κομμάτι του πολιτισμένου κόσμου σήμερα. Δεν είναι γεγονός -και αυτή είναι η κεντρική ιδέα που επιθυμώ να τονίσω- ότι η θεμελιώδης αιτία αυτής της αναταραχής του κόσμου αποδίδεται, όχι τόσο πολύ στις συνέπειες αυτού που αργά ή γρήγορα θα'πρεπε να θεωρηθεί μια πρόσκαιρη ανατροπή στις υποθέσεις ενός συνεχώς μεταβαλλόμενου κόσμου, αλλά μάλλον στην αποτυχία εκείνων στα χέρια των οποίων έχει εναποτεθεί η άμεση μοίρα των λαών κι εθνών, να προσαρμόσουν τα συστήματα των οικονομικών και πολιτικών θεσμών τους στις επιτακτικές ανάγκες μιας γοργά εξελισσόμενης εποχής; Δεν οφείλονται άραγε αυτές οι περιοδικές κρίσεις που συνταράζουν τη σημερινή κοινωνία κυρίως στην αξιοθρήνητη ανικανότητα των αναγνωρισμένων αρχηγών του κόσμου να διακρίνουν σωστά τα σημάδια των καιρών, ν'απαλλαχτούν μια για πάντα από τις προκατειλημμένες ιδέες και τις δεσμευτικές πεποιθήσεις τους και να αναπροσαρμόσουν το μηχανισμό των ανάλογων κυβερνήσεων τους σύμφωνα με εκείνα τα πρότυπα που υπονοούνται στην υπέρτατη δήλωση του Μπαχάολλα για την Ενότητα της Ανθρωπότητας -το κύριο και χαρακτηριστικό γνώρισμα της Πίστης που διακήρυξε; Διότι η αρχή της Ενότητας της Ανθρωπότητας, ο ακρογωνιαίος λίθος της παγκόσμιας κυριαρχίας του Μπαχάολλα, δεν συνεπάγεται τίποτα λιγότερο ή περισσότερο από την εφαρμογή του σχεδίου Του για την ενοποίηση του κόσμου -το σχέδιο στο οποίο ήδη αναφερθήκαμε. «Σε κάθε Κύκλο», γράφει ο Αμπντολ-Μπαχά, «το φως της Θείας Καθοδήγησης συγκεντρώθηκε σε ένα κεντρικό θέμα.... Σ'αυτή την υπέροχη Αποκάλυψη, αυτό τον ένδοξο αιώνα, η βάση της Πίστης του Θεού και το χαρακτηριστικό γνώρισμα του Νόμου Του είναι η επίγνωση της Ενότητας της Ανθρωπότητας.»

Πόσο αξιολύπητες είναι οι προσπάθειες εκείνων των αρχηγών των ανθρώπινων θεσμών οι οποίοι, αδιαφορώντας πλήρως για το πνεύμα της εποχής, αγωνίζονται να προσαρμόσουν εθνικές διαδικασίες, που ταίριαζαν στις παλιές ημέρες αυτοδύναμων εθνών, σε μια εποχή που πρέπει είτε να πετύχει την ενότητα του κόσμου, όπως προέβλεψε ο Μπαχάολλα, είτε να χαθεί. Σε μια τόσο κρίσιμη στιγμή στην ιστορία του πολιτισμού επιβάλλεται στους αρχηγούς όλων των εθνών του κόσμου, μεγάλων και μικρών, είτε στην Ανατολή είτε στη Δύση, είτε νικητές είτε νικημένοι, να δώσουν προσοχή στη ζωηρή έκκληση του Μπαχάολλα και ολοκληρωτικά εμποτισμένοι με το αίσθημα της παγκόσμιας αλληλεγγύης, εκ των ων ουκ άνευ της αφοσίωσης στην Υπόθεσή Του, να εγερθούν ρωμαλέα για να εκτελέσουν στην πληρότητά του εκείνο το λυτρωτικό σχέδιο που Αυτός, ο Θεός Θεραπευτής, έχει συντάξει για μια πάσχουσα ανθρωπότητα. Ας απορρίψουν κάθε προκατειλημμένη ιδέα, μια για πάντα, κάθε εθνική προκατάληψη, και να δώσουν προσοχή στη λαμπρή συμβουλή του Αμπντολ-Μπαχά, του εξουσιοδοτημένου Ερμηνευτή των διδασκαλιών Του. «Μπορείτε να υπηρετήσετε την πατρίδα σας καλύτερα», ήταν η ανταπάντηση του Αμπντολ-Μπαχά σ'έναν ανώτερο αξιωματούχο στην υπηρεσία της ομοσπονδιακής κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, ο οποίος Τον είχε ρωτήσει για τον καλύτερο τρόπο που θα μπορούσε να προάγει τα συμφέροντα της κυβέρνησης και του λαού του, «αν αγωνιστείτε με την ιδιότητά σας ως πολίτη του κόσμου, να συμβάλετε στην τελική εφαρμογή της αρχής του ομοσπονδιακού συστήματος που θεμελιώνει την κυβέρνηση της χώρας σας στις σχέσεις που υπάρχουν τώρα ανάμεσα στους λαούς και τα έθνη του κόσμου.»

Στο “*The Secret of Divine Civilization*”, η εξέχουσα συνεισφορά του Αμπντολ-Μπαχά στη μελλοντική αναδιοργάνωση του κόσμου, διαβάζουμε τα παρακάτω:

«Ο αληθινός πολιτισμός θα ξεδιπλώσει τη σημαία του στα έγκατα της καρδιάς του κόσμου όταν ένας ορισμένος αριθμός διακεκριμένων και υψηλόφρονων ηγετών -τα λαμπρά παραδείγματα της αφοσίωσης και αποφασιστικότητας- θα εγερθούν, για το καλό και την ευτυχία όλης της ανθρωπότητας, με ισχυρή αποφασιστικότητα και καθαρό όραμα, για να εδραιώσουν την Υπόθεση της Παγκόσμιας Ειρήνης. Πρέπει να κάνουν την Υπόθεση της Ειρήνης αντικείμενο γενικής συζήτησης και να επιζητήσουν με κάθε μέσο που έχουν στη διάθεσή τους να εδραιώσουν μια Ένωση των εθνών του κόσμου. Πρέπει να συνάψουν μια δεσμευτική συμφωνία και να εδραιώσουν μια συνθήκη, της οποίας οι διατάξεις θα είναι ισχυρές, απαραβίαστες και καθορισμένες. Πρέπει να τη διακηρύξουν σ'όλο τον κόσμο και να πάρουν γι'αυτήν τη συγκατάθεση όλης της ανθρώπινης φυλής. Αυτό το υπέρτατο κι ευγενές εγχείρημα -η αληθινή πηγή της ειρήνης και της ευημερίας όλου του κόσμου- πρέπει να θεωρηθεί ιερό απ'όλους όσους κατοικούν στη γη. Όλες οι δυνάμεις του κόσμου πρέπει να κινητοποιηθούν για να εξασφαλίσουν τη σταθερότητα και τη μονιμότητα αυτής της Μεγίστης Συνθήκης. Σε αυτή τη Συμφωνία, που περιλαμβάνει τους πάντες, τα όρια και τα σύνορα κάθε έθνους πρέπει να είναι σαφώς καθορισμένα, οι αρχές που διέπουν τις σχέσεις των κυβερνήσεων μεταξύ τους ρητώς διατυπωμένες, και όλες οι διεθνείς συμφωνίες και

υποχρεώσεις εξακριβωμένες. Κατά τον ίδιο τρόπο, το μέγεθος του εξοπλισμού κάθε κυβέρνησης πρέπει να είναι αυστηρά περιορισμένο, διότι αν επιτρεπόταν στις πολεμικές προετοιμασίες και στις στρατιωτικές δυνάμεις οποιουδήποτε έθνους ν'αυξηθούν, αυτό θα προκαλούσε την υποψία των άλλων. Η θεμελιώδης αρχή που διέπει αυτή τη σοβαρή Συμφωνία πρέπει να είναι τόσο καθορισμένη που αν μια οποιαδήποτε κυβέρνηση παραβιάσει αργότερα οποιεσδήποτε διατάξεις της, όλες οι κυβερνήσεις της γης να ξεσηκωθούν για να την αναγκάσουν σε πλήρη υποταγή, μάλλον η ανθρώπινη φυλή ως μια ολότητα πρέπει ν'αποφασίσει, με κάθε δύναμη που έχει στη διάθεσή της, να εξοντώσει εκείνη την κυβέρνηση. Αν εφαρμοστεί αυτή η σπουδαιότατη θεραπεία στο άρρωστο σώμα του κόσμου, αυτό θα ανακουφιστεί από τα δεινά του και θα παραμείνει για πάντα σώο και ασφαλές.»

«Μερικοί», προσθέτει περαιτέρω, «αγνοώντας τη δύναμη που λανθάνει στην ανθρώπινη προσπάθεια, θεωρούν αυτό το θέμα εξαιρετικά ακατόρθωτο, μάλλον ακόμη και πέραν της σφαίρας των υπέρτατων προσπαθειών του ανθρώπου. Δεν έχουν όμως έτσι τα πράγματα. Απεναντίας, χάρη στην αδιάκοπη γενναιοδωρία του Θεού, τη στοργική καλοσύνη των αγαπημένων Του, τις ανυπέβλητες προσπάθειες των σοφών και ικανών ψυχών και των σκέψεων και ιδεών των απaráμιλλων καθοδηγητών αυτής της εποχής, τίποτα απολύτως δεν μπορεί να θεωρηθεί ανέφικτο. Προσπάθεια, αδιάκοπη προσπάθεια, είναι αυτό που απαιτείται. Τίποτα εκτός από μια ακατανίκητη αποφασιστικότητα δεν μπορεί να το πετύχει. Πολλές υποθέσεις που παλιές εποχές τις θεώρησαν καθαρά εξωπραγματικές, σ'αυτή την ημέρα έγιναν πολύ εύκολες και κατορθωτές. Γιατί θα'πρεπε αυτή η μέγιστη και υψηλή υπόθεση -ο αυγερινός στον ουρανό του αληθινού πολιτισμού και η αιτία της δόξας, της προόδου, της ευημερίας και της επιτυχίας όλης της ανθρωπότητας- να θεωρηθεί αδύνατον να επιτευχθεί; Σίγουρα θα'ρθει η μέρα όταν το ωραίο της φως θα σκορπίσει την ακτινοβολία του πάνω στη συνάθροιση των ανθρώπων.»

Σε μια από τις Πινακίδες Του ο Αμπντολ-Μπαχά, διασαφηνίζοντας περισσότερο το ευγενές θέμα Του, αποκαλύπτει τα παρακάτω:

«Σε περασμένους κύκλους, παρόλο που η αρμονία είχε εδραιωθεί, εντούτοις λόγω της απουσίας των μέσων, η ενότητα όλης της ανθρωπότητας δε θα μπορούσε να επιτευχθεί. Οι ήπειροι παρέμειναν ευρέως διαιρεμένες, μάλιστα ακόμη κι ανάμεσα στους λαούς της ίδιας ηπείρου η ένωση και η ανταλλαγή σκέψεων ήταν πράγματα σχεδόν αδύνατα. Συνεπώς η συναναστροφή, η κατανόηση και η ενότητα μεταξύ όλων των λαών και παιδιών της γης ήταν κάτι ανέφικτο. Σήμερα, όμως, τα μέσα επικοινωνίας έχουν πολλαπλασιαστεί και οι πέντε ήπειροι της γης έχουν ουσιαστικά συγχωνευτεί σε μία.... Με τον ίδιο τρόπο όλα τα μέλη της ανθρώπινης οικογένειας, είτε λαοί είτε κυβερνήσεις, πόλεις ή χωριά, έχουν γίνει όλο και πιο αλληλεξαρτώμενα. Για κανέναν πια δεν είναι η αυτάρκεια δυνατή, εφόσον οι πολιτικοί δεσμοί ενώνουν όλους τους λαούς και τα έθνη και οι δεσμοί του εμπορίου και της βιομηχανίας, της γεωργίας και της εκπαίδευσης δυναμώνουν καθημερινά. Επομένως η ενότητα όλης της ανθρωπότητας μπορεί σήμερα να επιτευχθεί. Πραγματικά αυτό δεν είναι άλλο παρά ένα από τα θαύματα αυτής της θαυμαστής εποχής, αυτού του ένδοξου αιώνα. Αυτήν τη στερήθηκαν οι περασμένες εποχές, γιατί αυτός ο αιώνας -ο αιώνας του φωτός- έχει προικιστεί με μια μοναδική και άνευ προηγουμένου δόξα, δύναμη και διαφώτιση. Εξ'ου και το εκπληκτικό ζεδίπλωμα ενός καινούργιου θαύματος κάθε μέρα. Τελικά θα φανεί πόσο λαμπρά θα καίνε τα κεριά της στη συνάθροιση των ανθρώπων.

«Λέστε πώς το φως της χαράζει στο σκοτεινό ορίζοντα του κόσμου. Το πρώτο κεριά είναι η ενότητα στην πολιτική σφαίρα, οι αναλαμπές της οποίας μπορούν τώρα να διακριθούν. Το δεύτερο κεριά είναι η ενότητα της σκέψης στα εγκόσμια εγχειρήματα, της οποίας η εκπλήρωση σύντομα θα διαπιστωθεί. Το τρίτο κεριά είναι η ενότητα στην ελευθερία που σίγουρα θα επέλθει. Το τέταρτο κεριά είναι η ενότητα στη θρησκεία που είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της ίδιας της βάσης και η οποία, με τη δύναμη του Θεού, θα αποκαλυφτεί με όλη της τη λαμπρότητα. Το πέμπτο κεριά είναι η ενότητα των εθνών -μια ενότητα που θα εδραιωθεί ασφαλώς σ'αυτό τον αιώνα, κάνοντας όλους τους λαούς του κόσμου να θεωρούν τον εαυτό τους πολίτες μιας κοινής πατρίδας. Το έκτο κεριά είναι η ενότητα των φυλών, κάνοντας όλους όσους κατοικούν στη γη λαούς και παιδιά μιας φυλής. Το έβδομο κεριά είναι η ενότητα στη γλώσσα, δηλαδή, η επιλογή μιας παγκόσμιας γλώσσας την οποία όλοι οι λαοί θα διδάσκονται και θα μιλούν. Κάθε ένα από αυτά θα συμβεί, εφόσον η δύναμη της Βασιλείας του Θεού θα βοηθήσει και θα συμβάλει στην πραγματοποίησή τους.»

Πριν από εξήντα και πλέον χρόνια,⁶ ο Μπαχάολλα στην Πινακίδα Του προς τη Βασίλισσα Βικτωρία, απευθυνόμενος στο «πλήθος των ηγετών της γης,» αποκάλυψε τα παρακάτω:

⁶ Η Πινακίδα προς τη βασίλισσα Βικτωρία γράφτηκε γύρω στα 1870

«Συμβουλευτείτε ο ένας τον άλλον και φροντίστε μόνο για εκείνο που ωφελεί την ανθρωπότητα και βελτιώνει την κατάστασή της... Δέστε τον κόσμο σαν το ανθρώπινο σώμα, που ενώ κατά τη δημιουργία του ήταν πλήρες και τέλειο, έχει προσβληθεί, για διάφορες αιτίες, από σοβαρές διαταραχές και αρρώστιες. Ούτε για μια μέρα δεν ησυχάσε, μάλιστα η αρρώστια του έγινε περισσότερο σοβαρή, καθώς βρέθηκε στα χέρια ανίδεων γιατρών, οι οποίοι παρακινήθηκαν από τις εγκόσμιες επιθυμίες τους και έσφαλαν αξιοθρήνητα. Κι αν κάποια φορά, με τη φροντίδα κάποιου ικανού γιατρού, θεραπευόταν ένα μέλος εκείνου του σώματος, το υπόλοιπο παρέμενε προσβεβλημένο όπως και πριν.»...

Σε ένα άλλο κείμενο ο Μπαχάολλα προσθέτει αυτά τα λόγια:

«Σας βλέπουμε κάθε χρόνο να προσθέτετε στα έξοδά σας και να ρίχνετε το βάρος τους στους ανθρώπους που κυβερνάτε. Αυτό πραγματικά δεν είναι άλλο παρά θλιβερή αδικία. Φοβηθείτε τους αναστεναγμούς και τα δάκρυα αυτού του Αδικημένου και μην επιβαρύνετε τους λαούς σας παραπάνω απ'ό,τι μπορούν ν'αντέξουν... Συμφιλιωθείτε μεταξύ σας ώστε να μη χρειαστείτε πια εξοπλισμούς εκτός μέχρις ένα βαθμό για να διαφυλάξετε τα εδάφη και τις επικράτειές σας, Ενωθείτε, ω πλήθος των κυριάρχων της γης, διότι έτσι θα ηρεμήσει η θύελλα της διαμάχης μεταξύ σας και οι λαοί σας θα ησυχάσουν. Αν οποιοσδήποτε ανάμεσά σας πάρει τα όπλα εναντίον κάποιου άλλου, ξεσηκωθείτε εναντίον του, γιατί αυτό δεν είναι άλλο παρά φανερή δικαιοσύνη.»

Τι άλλο θα μπορούσαν να σημαίνουν αυτά τα βαρυσήμαντα λόγια αν δεν υποδείκνυαν τον αναπόφευκτο περιορισμό της αχαλίνωτης εθνικής κυριαρχίας ως απαραίτητο προοίμιο στο σχηματισμό της μελλοντικής Κοινοπολιτείας όλων των εθνών του κόσμου; Κάποια μορφή ενός παγκόσμιου υπερ-κράτους πρέπει αναγκαστικά ν'αναπτυχθεί, υπέρ του οποίου όλα τα έθνη του κόσμου θα έχουν πρόθυμα εκχωρήσει κάθε δικαίωμα διεξαγωγής πολέμου, ορισμένα δικαιώματα για επιβολή φορολογίας και όλα τα δικαιώματα για τη διατήρηση εξοπλισμών, εκτός από σκοπούς διατήρησης της εσωτερικής τάξης μέσα στις αντίστοιχες επικράτειές τους. Ένα τέτοιο κράτος θα πρέπει να περιλαμβάνει στη σφαίρα του ένα Διεθνές Εκτελεστικό Όργανο κατάλληλο να επιβάλλει υπέρτατη και αδιαμφισβήτητη εξουσία σε κάθε απείθαρχο μέλος της κοινοπολιτείας. Ένα Παγκόσμιο Κοινοβούλιο του οποίου τα μέλη θα εκλέγονται από τους λαούς των αντίστοιχων χωρών τους και των οποίων η εκλογή θα επικυρώνεται από τις αντίστοιχες κυβερνήσεις τους. Και ένα Ανώτατο Δικαστήριο η κρίση του οποίου θα είναι δεσμευτική ακόμη και σε περιπτώσεις όπου τα ενεχόμενα μέρη δε θα έχουν εθελοντικά συμφωνήσει να υποβάλουν την περίπτωση τους στην κρίση του. Μια παγκόσμια κοινότητα στην οποία όλοι οι οικονομικοί φραγμοί θα έχουν για πάντα καταργηθεί και η αλληλεξάρτηση του Κεφαλαίου και της Εργασίας θα έχει οριστικά αναγνωριστεί, στην οποία οι κραυγές του θρησκευτικού φανατισμού και της διαμάχης θα έχουν για πάντα ησυχάσει, στην οποία η φλόγα της φυλετικής έχθρας θα έχει σβήσει οριστικά, στην οποία ένας απλός κώδικας διεθνούς δικαίου -προϊόν της μελετημένης κρίσης των ομόσπονδων αντιπροσώπων του κόσμου- θα έχει ως επικύρωσή του την άμεση και καταναγκαστική παρέμβαση των συνδυασμένων δυνάμεων των ομόσπονδων μονάδων, και τέλος μια παγκόσμια κοινότητα στην οποία η μανία ενός ιδιότροπου και στρατευμένου εθνικισμού θα έχει μετατραπεί σε μια διαρκή συναίσθηση μιας παγκόσμιας ιθαγένειας -έτσι πραγματικά εμφανίζεται, στις γενικότερες γραμμές της, η Τάξη που προβλέπει ο Μπαχάολλα, μια Τάξη που τελικά θα θεωρηθεί ως ο ωραιότερος καρπός μιας εποχής που ωριμάζει αργά.

«*Η Σκηνή της Ενότητας,*» διακηρύσσει ο Μπαχάολλα στο μήνυμά Του προς όλη την ανθρωπότητα, «έχει στηθεί. Μη θεωρείτε ο ένας τον άλλον σαν ξένο.... Όλοι είστε καρποί ενός δέντρου και φύλλα ενός κλαδιού.... Ο κόσμος δεν είναι παρά μια χώρα και η ανθρωπότητα οι πολίτες της.... Ας μην περηφανεύεται ένας άνθρωπος επειδή αγαπάει την πατρίδα του, ας περηφανεύεται καλύτερα επειδή αγαπάει το είδος του.»

Ας μην υπάρχουν υποψίες σχετικά με το ζωογόνο σκοπό του παγκόσμιου Νόμου του Μπαχάολλα. Όχι μόνο δεν στοχεύει στην υπονόμηση των υπαρχόντων θεμελίων της κοινωνίας, αλλά επιδιώκει να διευρύνει τις βάσεις της, να αναπλάσει τους θεσμούς της μ'έναν τρόπο σύμφωνο με τις ανάγκες ενός συνεχώς μεταβαλλόμενου κόσμου. Δεν συγκρούεται με καμιά θεμιτή αφοσίωση ούτε υπονομεύει ουσιαστικά πιστεύω. Ο σκοπός του δεν είναι ούτε να καταπνίξει τη φλόγα ενός υγιούς και έξυπνου πατριωτισμού στις καρδιές των ανθρώπων, ούτε να καταργήσει το σύστημα της εθνικής αυτονομίας που είναι τόσο σημαντικό αν πρόκειται ν'αποφευχθούν τα δεινά του υπέρμετρου συγκεντρωτισμού. Δεν αγνοεί, ούτε προσπαθεί να καταπιέσει, την ποικιλομορφία της εθνικής προέλευσης, του κλίματος, της ιστορίας, της γλώσσας και της παράδοσης, της σκέψης και των εθίμων, που διαφοροποιούν τους λαούς και τα έθνη του κόσμου. Ζητάει μια ευρύτερη

αφοσίωση, μια μεγαλύτερη φιλοδοξία από οποιαδήποτε άλλη που έχει υποκινήσει την ανθρώπινη φυλή. Επιμένει στην καθυπόταξη των εθνικών παρορμήσεων και συμφερόντων στις επιτακτικές απαιτήσεις ενός ενοποιημένου κόσμου. Αποκηρύσσει τον υπέρμετρο συγκεντρωτισμό αφενός και απαρνείται κάθε απόπειρα επιβολής ομοιομορφίας αφετέρου. Το σύνθημά του είναι ενότητα στην ποικιλομορφία όπως την έχει εξηγήσει ο Ίδιος ο Αμπντολ-Μπαχά:

«Παρατηρήστε τα λουλούδια ενός κήπου. Παρόλο που διαφέρουν σε είδος, χρώμα, μορφή και σχήμα, εφόσον δροσιζονται από τα νερά μιας πηγής, αναζωογονούνται από την πνοή ενός ανέμου, ενδυναμώνονται από τις ακτίνες ενός ήλιου, αυτή η πολυμορφία αυξάνει τη γοητεία τους και προσθέτει στην ομορφιά τους. Πόσο δυσάρεστο θα ήταν στο μάτι αν όλα τα λουλούδια και τα φυτά, τα φύλλα και τα άνθη, οι καρποί, τα κλαδιά και τα δέντρα αυτού του κήπου θα είχαν το ίδιο σχήμα και χρώμα! Η ποικιλία στις αποχρώσεις, στη μορφή και στο σχήμα εμπλουτίζει και στολίζει τον κήπο και αυξάνει την επίδρασή του. Με τον ίδιο τρόπο, όταν διαφορετικές αποχρώσεις στη σκέψη, στην ιδιοσυγκρασία και στο χαρακτήρα έρθουν σε μια συνύπαρξη κάτω από τη δύναμη και την επιρροή ενός κεντρικού παράγοντα, η ομορφιά και η δόξα της ανθρώπινης τελειότητας θα αποκαλυφτεί και θα γίνει φανερή. Τίποτα εκτός από την ουράνια δύναμη του Λόγου του Θεού, η οποία εξουσιάζει και διαπερνά την ουσία όλων των πραγμάτων, δεν μπορεί να φέρει σε αρμονία τις διαφορετικές σκέψεις, συναισθήματα, ιδέες και πεποιθήσεις των παιδιών των ανθρώπων.»

Η έκκληση του Μπαχάολλα κατευθύνεται αρχικά ενάντια σε κάθε μορφή τοπικισμού, σε κάθε απομονωτισμό και προκατάληψη. Αν τα πολυπύθητα ιδανικά και οι καθιερωμένοι θεσμοί, αν ορισμένες κοινωνικές υποθέσεις και θρησκευτικοί τύποι έχουν πάψει να προάγουν την ευημερία του συνόλου της ανθρωπότητας, αν δεν υπηρετούν πια τις ανάγκες μιας συνεχώς εξελισσόμενης ανθρωπότητας, ας σαρωθούν και ας παραδοθούν στη λησμονιά των πεπαλαιωμένων και ξεχασμένων δοξασιών. Γιατί θα'πρεπε όλα αυτά, σ'έναν κόσμο που υπόκειται στον αμετάβλητο νόμο της αλλαγής και της παρακμής, να εξαιρούνται από τη φθορά που είναι αναπόφευκτη για όλους τους ανθρώπινους θεσμούς; Διότι τα νομικά πρότυπα, οι πολιτικές και οικονομικές θεωρίες έχουν σχεδιαστεί αποκλειστικά για να διαφυλάττουν τα συμφέροντα της ανθρωπότητας σαν σύνολο και όχι η ανθρωπότητα να σταυρώνεται για τη διατήρηση της ακεραιότητας κάποιου ειδικού νόμου ή δοξασίας.

Ας μη γίνει κανένα λάθος. Η αρχή της Ενότητας της Ανθρωπότητας -ο άξονας γύρω από τον οποίο περιστρέφονται όλες οι διδασκαλίες του Μπαχάολλα- δεν είναι απλώς μια έκρηξη αδαούς συναισθηματισμού ή μια έκφραση αόριστου και ευσεβούς πόθου. Η έκκλησή της δεν ταυτίζεται απλώς με την αναζωογόνηση του πνεύματος της αδελφότητας και της καλής θέλησης μεταξύ των ανθρώπων, ούτε στοχεύει μόνο και μόνο στο να προάγει αρμονική συνεργασία ανάμεσα σε μεμονωμένους λαούς και έθνη. Οι συνέπειές της είναι πιο βαθιές, οι αξιώσεις της μεγαλύτερες από οποιοσδήποτε επιτράπηκαν στους Προφήτες του παρελθόντος να προβάλλουν. Το μήνυμά της δεν ισχύει μόνο για το άτομο, αλλά ενασχολείται κυρίως με τη φύση των ουσιαστικών εκείνων σχέσεων που πρέπει να ενώσουν όλα τα κράτη και τα έθνη ως μέλη μιας ανθρώπινης οικογένειας. Δεν αποτελεί μόνο τη διακήρυξη ενός ιδανικού, αλλά παραμένει αδιαχώριστα συνδεδεμένο με ένα θεσμό κατάλληλο να ενσωματώσει την αλήθεια της, να εκδηλώσει την ισχύ της και να διαιωνίσει την επιρροή της. Συνεπάγεται μια οργανική αλλαγή στη δομή της σημερινής κοινωνίας, μια αλλαγή τέτοια που ο κόσμος δεν έχει γνωρίσει μέχρι τώρα. Συνιστά μια πρόκληση, τολμηρή και συγχρόνως παγκόσμια, για τα ξεπερασμένα συνθήματα εθνικών πεποιθήσεων -πεποιθήσεις που έχει περάσει ο καιρός τους και οι οποίες πρέπει, με την κανονική ροή των γεγονότων όπως διαμορφώνονται και ελέγχονται από τη Θεία Πρόνοια, να παραχωρήσουν τη θέση τους σε μια καινούργια διδασκαλία, κατά βάση διαφορετική και απεριόριστα ανώτερη από ό,τι έχει ήδη φανταστεί ο κόσμος. Απαιτεί μια ανοικοδόμηση και αποστρατικοποίηση όλου του πολιτισμένου κόσμου -ενός κόσμου οργανικά ενοποιημένου σε όλες τις ουσιαστικές απόψεις της ζωής του, του πολιτικού μηχανισμού του, της πνευματικής φιλοδοξίας του, του εμπορίου και της οικονομίας του, της γραφής και της γλώσσας του και παραταύτα απεριόριστου στην ποικιλία των εθνικών χαρακτηριστικών των ομόσπονδων μονάδων του. Αντιπροσωπεύει την εκπλήρωση της ανθρώπινης εξέλιξης -μιας εξέλιξης που είχε τις απαρχές της στη γέννηση της οικογενειακής ζωής, την επακόλουθη ανάπτυξή της στην επίτευξη της φυλετικής αλληλεγγύης, που οδήγησε με τη σειρά της στη σύσταση της πόλης-κράτους και επεκτεινόμενη κατόπιν στο θεσμό των ανεξάρτητων και κυρίαρχων κρατών.

Η αρχή της Ενότητας της Ανθρωπότητας, όπως έχει διακηρυχτεί από τον Μπαχάολλα, μεταφέρει μαζί της ούτε λίγο ούτε πολύ ένα σοβαρό ισχυρισμό ότι η επίτευξη αυτής της τελικής φάσης σ'αυτή τη θαυμάσια

εξέλιξη δεν είναι μόνο απαραίτητη αλλά και αναπόφευκτη, ότι η πραγματοποίησή της πλησιάζει γρήγορα και ότι τίποτα εκτός από μία δύναμη που προέρχεται από το Θεό δεν μπορεί να πετύχει την καθιέρωσή της...

Ποιος το ξέρει ότι για να υλοποιηθεί μια τέτοια υψηλή ιδέα δε θα'πρεπε να επέλθει στην ανθρωπότητα μια συμφορά πιο σφοδρή από οποιαδήποτε που έχει μέχρι τώρα γνωρίσει; Μπορούσε οτιδήποτε λιγότερο από τη φωτιά ενός εμφυλίου πολέμου με όλη του τη βία και τις αντιξοότητες -ένας πόλεμος που σχεδόν συνέτριψε τη μεγάλη Αμερικανική Δημοκρατία- να ενώσει τα κράτη, όχι μόνο σε μια Ένωση ανεξάρτητων μονάδων, αλλά σε ένα Έθνος, παρ' όλες τις εθνικές διαφορές που χαρακτήριζαν τα συστατικά του μέρη; Το ότι μια τόσο θεμελιώδης επανάσταση, που περιλαμβάνει τόσο εκτεταμένες αλλαγές στη δομή της κοινωνίας, μπορεί να πραγματοποιηθεί με τις συνηθισμένες διαδικασίες της διπλωματίας και εκπαίδευσης φαίνεται εξαιρετικά απίθανο. Δεν έχουμε παρά να στρέψουμε το βλέμμα μας προς την αιματοβαμμένη ιστορία της ανθρωπότητας για να διαπιστώσουμε ότι τίποτα εκτός από την έντονη διανοητική και φυσική αγωνία δεν μπόρεσε να επισπεύσει αυτές τις κοσμοϊστορικές αλλαγές που αποτελούν τα σπουδαιότερα ορόσημα στην ιστορία του ανθρώπινου πολιτισμού.

Όσο μεγάλες και εκτεταμένες κι αν υπήρξαν αυτές οι αλλαγές στο παρελθόν, δεν μπορούν παρά να φανούν, όταν τις δούμε με την κατάλληλη προοπτική τους, σαν δευτερεύουσες διευθετήσεις που προαναγγέλλουν την ασύγκριτου μεγαλείου και προοπτικής μεταμόρφωση που προορίζεται να υποστεί η ανθρωπότητα σ'αυτή την εποχή. Το ότι οι δυνάμεις της καταστροφής είναι εκείνες που μπορούν να επισπεύσουν μια τέτοια καινούργια φάση της ανθρώπινης σκέψης γίνεται, αλίμονο, όλο και πιο φανερό. Το ότι τίποτα εκτός από τη φωτιά μιας σοβαρής δοκιμασίας, ασύγκριτης σε ένταση, δεν μπορεί να συγχωνεύσει και να ενώσει τις συγκρουόμενες οντότητες που αποτελούν τα στοιχεία του σημερινού πολιτισμού, σε αναπόσπαστα συστατικά της παγκόσμιας κοινοπολιτείας του μέλλοντος, είναι μια αλήθεια που τα μελλοντικά γεγονότα θα φανερώσουν όλο και περισσότερο.

Η προφητική φωνή του Μπαχάολλα που προειδοποιεί, στα τελευταία κείμενα του έργου Του *Απόκρυφα Λόγια*, τους λαούς του κόσμου ότι μια απρόβλεπτη συμφορά τους καταδιώκει και ότι τους περιμένει θλιβερή τιμωρία ρίχνει πραγματικά ένα άπλετο φως στην άμεση τύχη της δυστυχημένης ανθρωπότητας. Τίποτα εκτός από μια βίαιη δοκιμασία, από την οποία η ανθρωπότητα θα αναδυθεί εξαγνισμένη και έτοιμη, δεν μπορεί να καταφέρει να καλλιεργήσει εκείνο το αίσθημα της υπευθυνότητας το οποίο πρέπει οι ηγέτες μιας νέας εποχής να εγερθούν και να επωμισθούν.

Θα ήθελα πάλι να επιστήσω την προσοχή σας σ'εκείνα τα δυσοίωνα λόγια του Μπαχάολλα που έχω ήδη παραθέσει: «*Και όταν έρθει η προκαθορισμένη ώρα, θα εμφανιστεί ξαφνικά εκείνο που θα κάνει τα πλευρά της ανθρωπότητας να τρέμουν.*»...

Ένας λόγος παραπάνω για την κατάληξη. Η διακήρυξη της Ενότητας της Ανθρωπότητας -ο κύριος ακρογωνιαίος λίθος της κυριαρχίας του Μπαχάολλα που περιλαμβάνει τα πάντα- δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να συγκριθεί με εκφράσεις ευσεβούς πόθου όπως εκείνες που ειπώθηκαν στο παρελθόν. Δεν είναι απλώς μια έκκλησή Του που πρόβαλε, μόνος και αβοήθητος, παρά την αμείλικτη και ενωμένη εναντίωση από τους δύο πιο ισχυρούς Ανατολικούς ηγεμόνες της εποχής Του -όντας ο Ίδιος εξόριστος και φυλακισμένος στα χέρια τους. Υποδηλώνει ταυτόχρονα μια προειδοποίηση και μια υπόσχεση -μια προειδοποίηση ότι μέσα της ενυπάρχει το μοναδικό μέσο για τη σωτηρία ενός κόσμου που υποφέρει πολύ, μια υπόσχεση ότι η πραγματοποίησή της πλησιάζει.

Επειδή εκφράστηκε σε μια εποχή κατά την οποία κανείς δεν είχε φανταστεί σοβαρά την πιθανότητά της σε κανένα μέρος του κόσμου, εξαιτίας της ουράνιας δύναμης που έχει εμφυσήσει σ'αυτήν το Πνεύμα του Μπαχάολλα, έχει καταλήξει να θεωρείται, από έναν όλο και πιο μεγάλο αριθμό σκεπτόμενων ανθρώπων, όχι μόνο ως μια πιθανότητα που πλησιάζει αλλά και ως το αναγκαίο αποτέλεσμα των δυνάμεων που λειτουργούν τώρα στον κόσμο.

Σίγουρα ο κόσμος, συμπυγμένος και μεταμορφωμένος σε ένα μοναδικό εξαιρετικά πολύπλοκο οργανισμό εξαιτίας της καταπληκτικής προόδου που επιτεύχθηκε στη σφαίρα της φυσικής επιστήμης, εξαιτίας της παγκόσμιας εξάπλωσης του εμπορίου και της βιομηχανίας και αγωνιζόμενος, υπό την πίεση παγκόσμιων οικονομικών δυνάμεων, ανάμεσα στις παγίδες ενός υλιστικού πολιτισμού, έχει την τρομερή ανάγκη μιας επαναδιατύπωσης της Αλήθειας που υπάρχει στη βάση όλων των Αποκαλύψεων του παρελθόντος με μια γλώσσα που ταιριάζει στις ουσιαστικές απαιτήσεις του. Και ποια φωνή εκτός από εκείνη του Μπαχάολλα -του Εκπροσώπου του Θεού γι'αυτή την εποχή- είναι ικανή να επιφέρει μια μεταμόρφωση της κοινωνίας τόσο

ριζική όσο εκείνη που έχει ήδη πετύχει Αυτός στις καρδιές εκείνων των ανδρών και γυναικών, που είναι τόσο διαφορετικοί και φαινομενικά ασυμβίβαστοι, οι οποίοι συνθέτουν το σώμα των δηλωμένων οπαδών Του σε ολόκληρο τον κόσμο;

Το ότι μια τόσο ισχυρή ιδέα διαμορφώνεται γρήγορα στο νου των ανθρώπων, το ότι υψώνονται φωνές για να την υποστηρίξουν, το ότι τα εμφανή της χαρακτηριστικά πρέπει γρήγορα ν'αποκρυσταλλωθούν στη συνείδηση εκείνων που βρίσκονται στην εξουσία, πραγματικά λίγοι μπορούν ν'αμφισβητήσουν. Το ότι οι συγκρατημένες απαρχές της έχουν ήδη πάρει σάρκα και οστά στην παγκόσμια Διαχείριση την οποία προσεταιρίζονται οι οπαδοί του Μπαχάλλα, μόνο εκείνοι που οι καρδιές τους είναι μολυσμένες με προκατάληψη μπορεί ν'αποτύχουν να κατανοήσουν....

III

Ένα Πρότυπο για τη Μελλοντική Κοινωνία

Λίγοι είναι εκείνοι οι οποίοι θα αποτύχουν ν'αναγνωρίσουν ότι το Πνεύμα που εμφύσησε ο Μπαχάολλα στον κόσμο, και το οποίο εκδηλώνεται με ποικίλους βαθμούς έντασης μέσα από τις προσπάθειες που επιδεικνύονται από τους δηλωμένους υποστηρικτές Του και έμμεσα μέσα από ορισμένους φιλανθρωπικούς οργανισμούς, δεν μπορεί ποτέ να διεισδύσει και ν'ασκήσει μια μόνιμη επιρροή πάνω στην ανθρωπότητα εκτός και μόνο αν ενσαρκωθεί σε μια ορατή Τάξη η οποία θα φέρει το όνομά Του, θα ταυτιστεί ολοκληρωτικά με τις αρχές Του και θα λειτουργεί σε συμμόρφωση με τους νόμους Του. Το ότι ο Μπαχάολλα στο βιβλίο Του το Ακντάς και αργότερα ο Αμπντολ-Μπαχά στη Διαθήκη Του -ένα έγγραφο το οποίο επικυρώνει, συμπληρώνει και συσχετίζει τις διατάξεις του Ακντάς- έχουν εκθέσει πλήρως τα στοιχεία εκείνα που είναι ουσιώδη για τη σύσταση της παγκόσμιας Μπαχά Κοινοπολιτείας, κανείς από εκείνους που τα έχουν διαβάσει δεν μπορεί να το αρνηθεί. Σύμφωνα με αυτές τις θεϊκά καθορισμένες διαχειριστικές αρχές, πρέπει κατ'ανάγκη ο Θρησκευτικός Κύκλος του Μπαχάολλα -η Κιβωτός της ανθρώπινης σωτηρίας- να διαμορφωθεί. Από αυτές πρέπει να ρεύσουν όλες οι μελλοντικές ευλογίες και πάνω σ'αυτές πρέπει τελικά να στηριχτεί το απαράβατο κύρος του.

Διότι ο Μπαχάολλα, πρέπει πρόθυμα να το αναγνωρίσουμε, δεν έχει μόνο διαποτίσει τον κόσμο με ένα νέο και αναζωογονητικό Πνεύμα. Δεν έχει απλώς εγκαινιάσει ορισμένες παγκόσμιες αρχές, ή εισηγηθεί μια συγκεκριμένη φιλοσοφία, όσο ισχυρή, ασφαλής και παγκόσμια κι αν είναι. Επιπρόσθετα σ'αυτές ο Μπαχάολλα, καθώς και ο Αμπντολ-Μπαχά μετά απ'Αυτόν, σε αντίθεση με τους άλλους Κύκλους του παρελθόντος, έχει ξεκάθαρα και συγκεκριμένα θεσπίσει μια σειρά Νόμων, έχει καθιερώσει ορισμένους θεσμούς και έχει εξασφαλίσει τα ουσιώδη για μια Θεία Οικονομία. Αυτά προορίζονται να αποτελέσουν το πρότυπο για τη μελλοντική κοινωνία, ένα υπέρτατο όργανο για την καθιέρωση της Μεγίστης Ειρήνης και το μοναδικό παράγοντα για την ενοποίηση του κόσμου και τη διακήρυξη της κυριαρχίας της ηθικής και της δικαιοσύνης πάνω στη γη...

Ηγέτες της θρησκείας, ερμηνευτές πολιτικών θεωριών, κυβερνήτες ανθρώπινων θεσμών, οι οποίοι προς το παρόν παρατηρούν με σύγχυση και ανησυχία τη χρεωκοπία των ιδεών τους και την κατάρρευση των έργων τους, καλά θα ήταν να στρέψουν το βλέμμα τους προς την Αποκάλυψη του Μπαχάολλα και να διαλογιστούν πάνω στην Παγκόσμια Τάξη η οποία, διαφυλαγμένη στις διδασκαλίες Του, προβάλλει αργά και ανεπαίσθητα μέσα από τη σύγχυση και το χάος του σημερινού πολιτισμού. Δε χρειάζεται να έχουν καμιά αμφιβολία ή αγωνία σχετικά με τη φύση, την προέλευση ή την ισχύ των θεσμών που χτίζουν οι υποστηρικτές της Πίστης σε ολόκληρο τον κόσμο. Διότι αυτοί υπάρχουν ενσωματωμένοι στις ίδιες τις διδασκαλίες, χωρίς ν'αλλοιώνονται και να επισκιάζονται από αβάσιμα συμπεράσματα, ή από αναρμόδιες ερμηνείες του Λόγου Του....

Οι ορμητικές δυνάμεις που έχουν τόσο εκπληκτικά απελευθερωθεί με την επενέργεια δύο ανεξάρτητων και σε σύντομο διάστημα διαδοχικών Φανερώσεων βρίσκονται τώρα ενώπιόν μας και με τη φροντίδα των εκλεκτών διαχειριστών μιας ευρέως διαδεδομένης Πίστης επιστρατεύονται βαθμιαία και τίθενται υπό έλεγχο. Αποκρυσταλλώνονται σιγά σιγά σε θεσμούς που τελικά θα θεωρηθούν ως σφραγίδα και δόξα της εποχής που καλούμαστε να εδραιώσουμε και να αποθανάτισουμε με τις πράξεις μας....

Θα ήταν εντελώς παραπλανητικό αν επιχειρούσαμε μια σύγκριση ανάμεσα σ'αυτή τη μοναδική Τάξη που έχει συλληφθεί από το Θεό και σε κάποιο από τα διαφορετικά συστήματα που ο νους των ανθρώπων, σε διάφορες περιόδους της ιστορίας τους, έχει επινοήσει για τη διακυβέρνηση των ανθρώπινων θεσμών. Μια τέτοια απόπειρα θα πρόδιδε από μόνη της μια έλλειψη απόλυτης εκτίμησης για την τελειότητα του έργου του μεγάλου Δημιουργού της. Πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά όταν ενθυμούμαστε ότι αυτή η Τάξη αποτελεί το ίδιο το πρότυπο εκείνου του θεϊκού πολιτισμού που ο πανίσχυρος Νόμος του Μπαχάολλα έχει προοριστεί να εγκαθιδρύσει πάνω στη γη; Τα διαφορετικά και συνεχώς μεταβαλλόμενα συστήματα της οργανωμένης ανθρώπινης κοινωνίας, είτε παλαιότερα είτε σημερινά, είτε προέρχονται από την Ανατολή είτε από τη Δύση, δεν προσφέρουν κανένα επαρκές κριτήριο για την εκτίμηση της δύναμης των κρυφών της αρετών ή την αξιολόγηση της στερεότητας των θεμελίων της.

Η Μπαχάι Κοινοπολιτεία του μέλλοντος, της οποίας αυτή η απέραντη Διαχειριστική Τάξη είναι ο μοναδικός σκελετός, είναι, και στη θεωρία αλλά και στην πράξη, όχι απλώς μοναδική σ'ολόκληρη την ιστορία των πολιτικών θεσμών αλλά δεν μπορεί να συγκριθεί με τίποτα στα χρονικά όλων των αναγνωρισμένων θρησκευτικών συστημάτων του κόσμου. Καμία μορφή δημοκρατικής κυβέρνησης, κανένα σύστημα μονοκρατορίας ή δικτατορίας, είτε μοναρχικό είτε δημοκρατικό, κανένα ενδιάμεσο σχήμα καθαρά αριστοκρατικής τάξης, ούτε ακόμη και κανένα από τα αναγνωρισμένα είδη της θεοκρατίας, είτε πρόκειται για την Εβραϊκή Κοινοπολιτεία είτε για διάφορες Χριστιανικές εκκλησιαστικές οργανώσεις ή το Ιμαμάτο ή το Χαλιφάτο του Ισλάμ- κανένα απ'αυτά δεν μπορεί να ταυτιστεί ή να συμβιβαστεί με τη Διαχειριστική Τάξη που έχει διαμορφώσει το επιδέξιο χέρι του τέλειου Αρχιτέκτονα της.

Αυτή η νεογέννητη Διαχειριστική Τάξη ενσωματώνει στη δομή της ορισμένα στοιχεία που μπορούν να βρεθούν σε κάθε μία από τις αναγνωρισμένες μορφές λαϊκής εξουσίας, χωρίς να είναι σε καμία περίπτωση μια απλή αντιγραφή οποιωνδήποτε απ'αυτών και χωρίς να εισάγει μέσα στο μηχανισμό της οποιοδήποτε από τα δυσάρεστα χαρακτηριστικά που εκείνα κατέχουν από τη φύση τους. Συνδυάζει και εναρμονίζει, έτσι όπως καμία κυβέρνηση σχηματισμένη από θνητά χέρια δεν έχει μέχρι τώρα πετύχει, τις ευεργετικές αλήθειες που κάθε ένα από τα συστήματα αυτά εμπεριέχει αναμφισβήτητα χωρίς να φθείρει την ακεραιότητα που έχουν οι από το Θεό δοσμένες αλήθειες πάνω στις οποίες αυτή τελικά θεμελιώνεται.

Η Διαχειριστική Τάξη της Πίστης του Μπαχάολλα δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί ως καθαρά δημοκρατική στο χαρακτήρα της αφού η βασική προϋπόθεση που απαιτεί όλες οι δημοκρατίες να εξαρτώνται ουσιαστικά από την εντολή που παίρνουν από το λαό λείπει εντελώς από αυτό το Θρησκευτικό Κύκλο. Στο χειρισμό των διαχειριστικών υποθέσεων της Πίστης, στη θέσπιση νομοθεσίας απαραίτητης για τη συμπλήρωση των νόμων του Κιτάμπ-ι-Ακντάς, τα μέλη του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης, πρέπει να ληφθεί υπόψη, όπως υποδηλώνουν σαφώς τα λόγια του Μπαχάολλα, δεν είναι υπεύθυνα απέναντι σ'αυτούς που εκπροσωπούν, ούτε τους επιτρέπεται να καταλαμβάνονται από τα συναισθήματα, τη γενική γνώμη και ακόμη τις πεποιθήσεις της πλειονότητας των πιστών ή εκείνων που τους εκλέγουν άμεσα. Πρέπει να ακολουθούν, με μια ευλαβική συμπεριφορά, τις υπαγορεύσεις και τις υποβολές της συνείδησής τους. Μπορούν, στην πραγματικότητα πρέπει, να ενημερώνονται για τις συνθήκες που επικρατούν μέσα στην κοινότητα, πρέπει να ζυγίζουν αμερόληπτα μέσα στο νου τους τα υπέρ και τα κατά οποιασδήποτε υπόθεσης που τους παρουσιάζεται για εξέταση, αλλά πρέπει να διατηρούν για τον εαυτό τους το δικαίωμα μιας αδέσμευτης απόφασης. *«Ο Θεός πραγματικά θα τους εμπνεύσει με οτιδήποτε Εκείνος επιθυμεί,»* είναι η αδιάσειστη επιβεβαίωση του Μπαχάολλα. Αυτοί, κι όχι το σώμα εκείνων που είτε άμεσα είτε έμμεσα τους εκλέγει, έχουν επομένως καταστεί δέκτες της θείας καθοδήγησης που είναι συγχρόνως το ζωτικό αίμα και η τελική προάσπιση αυτής της Αποκάλυψης....

Ούτε μπορεί η Μπαχάι Διαχειριστική Τάξη ν'απορριφθεί ως ένα σκληρό και αυστηρό σύστημα απόλυτης αυταρχίας ή ως μια μάταιη απομίμηση μιας οποιασδήποτε μορφής απολυταρχικής εκκλησιαστικής διακυβέρνησης, είτε πρόκειται για τον Παπισμό, το Ιμαμάτο ή οποιοδήποτε άλλο παρόμοιο θεσμό, για τον εμφανή λόγο ότι στους διεθνείς αιρετούς εκπροσώπους των οπαδών του Μπαχάολλα έχει απονεμηθεί το αποκλειστικό δικαίωμα της νομοθεσίας σε ζητήματα που δεν έχουν ρητώς αποκαλυφτεί στις Μπαχάι γραφές. Ούτε ο Φύλακας της Πίστης ούτε κανένας θεσμός εκτός από τον Παγκόσμιο Οίκο Δικαιοσύνης μπορεί ποτέ να σφετεριστεί αυτή τη ζωτική και ουσιαστική εξουσία ή να καταπατήσει αυτό το ιερό δικαίωμα. Η κατάργηση της επαγγελματικής ιερωσύνης με τα μυστήρια που τη συνοδεύουν, όπως η βάπτισμα, η θεία κοινωνία και η εξομολόγηση, οι νόμοι που προϋποθέτουν την εκλογή μετά από καθολική ψηφοφορία απ'όλους τους τοπικούς, εθνικούς και διεθνείς Οίκους Δικαιοσύνης, η πλήρης απουσία επισκοπικής εξουσίας με τα προνόμια που τη συνοδεύουν, της διαφθοράς και γραφειοκρατικών τάσεων, αποτελούν περαιτέρω ενδείξεις για τον μη αυταρχικό χαρακτήρα της Μπαχάι Διαχειριστικής Τάξης και την κλίση της προς δημοκρατικές μεθόδους στη διαχείριση των υποθέσεών της.

Ούτε θα'πρεπε αυτή η Τάξη που είναι ταυτισμένη με το όνομα του Μπαχάολλα να συγχυστεί με οποιοδήποτε σύστημα καθαρά αριστοκρατικής κυβέρνησης εξαιτίας του γεγονότος ότι υποστηρίζει, από τη μια μεριά, την κληρονομική αρχή και αναθέτει στο Φύλακα της Πίστης την υποχρέωση της ερμηνείας των διδασκαλιών της, και προβλέπει, από την άλλη, την ελεύθερη και άμεση εκλογή από το σύνολο των πιστών του σώματος το οποίο συνιστά το ανώτατο νομοθετικό της όργανο.

Ενώ αυτή η Διαχειριστική Τάξη δεν μπορεί να ειπωθεί ότι έχει διαμορφωθεί με βάση κάποιο από αυτά τα αναγνωρισμένα συστήματα διακυβέρνησης, ενσωματώνει εντούτοις, συμβιβάζει και αφομοιώνει μέσα στο πλαίσιο της τα ευεργετικά στοιχεία που μπορούν να βρεθούν μέσα σ'αυτά. Η κληρονομική εξουσία που καλείται να ασκήσει ο Φύλακας, οι ζωτικές και ουσιώδεις λειτουργίες που εκτελεί ο Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, οι ειδικές διατάξεις που προϋποθέτουν τη δημοκρατική εκλογή του από τους εκπροσώπους των πιστών- όλα αυτά συμπράττουν στο να επιδείξουν την αλήθεια που αυτή η θείκα αποκαλυφθείσα Τάξη, η οποία δεν μπορεί ποτέ να ταυτιστεί με κανέναν από τους συνηθισμένους τύπους κυβέρνησης που αναφέρονται από τον Αριστοτέλη στα έργα του, ενσωματώνει και συνδυάζει, με τις πνευματικές αλήθειες πάνω στις οποίες βασίζεται, τα ευεργετικά στοιχεία που μπορούν να βρεθούν στο καθένα από αυτά. Αφού τα αναγνωρισμένα κακόβουλα στοιχεία που υπάρχουν έμφυτα στο κάθε ένα από αυτά τα συστήματα αποκλείονται αυστηρά και για πάντα, αυτή η μοναδική Τάξη, όσο μακροχρόνιες και όσο εκτεταμένες κι αν είναι οι διακλαδώσεις της, δεν μπορεί ποτέ να εκφυλιστεί σε κάποια μορφή δεσποτισμού, ή ολιγαρχίας, ή δημαγωγίας που αργά ή γρήγορα θα διαφθείρει το μηχανισμό όλων των ανθρώπινων και ουσιαστικά ελαττωματικών πολιτικών θεσμών....

Σημαντικές καθώς είναι οι προελεύσεις αυτής της ισχυρής διαχειριστικής δομής, και όσο μοναδικά κι αν είναι τα χαρακτηριστικά της, τα γεγονότα που μπορούν να ειπωθούν ότι έχουν προαναγγείλει τη γέννησή της και έχουν σημαδέψει την αρχική φάση της εξέλιξής της δε φαίνονται λιγότερο αξιοσημείωτα. Πόσο εντυπωσιακή, πόσο εποικοδομητική είναι η αντίθεση ανάμεσα στην πορεία της αργής και συνεχούς σταθεροποίησης που χαρακτηρίζει την ανάπτυξη της νηπιακής της δύναμης και στην καταστρεπτική εφόρμηση των δυνάμεων της αποσύνθεσης που επιτίθενται ενάντια στους ξεπερασμένους θεσμούς, τόσο στους φιλόθρησκους όσο και στους λαϊκούς, της σημερινής κοινωνίας!

Η ζωτικότητα την οποία οι οργανικοί θεσμοί αυτής της μεγάλης Τάξης, της συνεχώς διευρυνόμενης, επιδεικνύουν τόσο δυναμικά, τα εμπόδια τα οποία το υψηλό θάρρος, η απτόητη αποφασιστικότητα των διαχειριστών της έχουν ήδη υπερπηδήσει, η φωτιά ενός άσβεστου ενθουσιασμού που καίει με αμείωτο πάθος στις καρδιές των ταξιδιωτών δασκάλων της, τα ύψη της αυτοθυσίας στα οποία φτάνουν τώρα οι πρωτεργάτες της, η ευρύτητα του οράματος, η βέβαιη ελπίδα, η δημιουργική χαρά, η εσωτερική ηρεμία, η ασυμβίβαστη ακεραιότητα, η παραδειγματική πειθαρχία, η ανένδοτη ενότητα και σταθερότητα που εκδηλώνουν οι ακλόνητοι υπερασπιστές της, ο βαθμός στον οποίο το κινητήριο Πνεύμα της έχει αποδειχτεί ικανό να αφομοιώνει τα διαφορετικά στοιχεία μέσα στα όριά της, να τα εξαγνίζει από κάθε μορφή προκατάληψης και να τα συγχωνεύει μέσα στη δομή της -αυτά όλα αποτελούν ενδείξεις μιας δύναμης την οποία μια απογοητευμένη και θλιβερά κλονισμένη κοινωνία μετά δυσκολίας μπορεί να αγνοήσει.

Συγκρίνετε αυτές τις λαμπρές φανερώσεις του πνεύματος που ζωογονεί αυτό το παλλόμενο σώμα της Πίστης του Μπαχάλλα με τις κραυγές και την αγωνία, τους παραλογισμούς και τις ματαιότητες, την πικρία και τις προκαταλήψεις, την κακία και τις διαιρέσεις ενός πάσχοντος και χαοτικού κόσμου. Παρατηρήστε το φόβο που τυραννεί τους ηγέτες του και παραλύει τις ενέργειες των τυφλών και προβληματισμένων αρχηγών του. Πόσο σκληρές είναι οι έχθρες, πόσο ψεύτικες οι φιλοδοξίες, πόσο μικροπρεπείς οι επιδιώξεις, πόσο βαθιά ριζωμένες οι υποψίες των λαών του! Πόσο ανησυχητικά είναι η αναρχία, η διαφθορά, η απιστία που κατατρώνε τα ουσιώδη ενός ετοιμόρροπου πολιτισμού!

Δεν μπορεί αυτή η διαδικασία της σταθερής φθοράς που εισβάλλει ύπουλα σε τόσους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας και σκέψης να θεωρηθεί ως μια απαραίτητη συνοδεία στην ύψωση αυτού του πανίσχυρου Χεριού του Μπαχάλλα; Δεν μπορούμε να θεωρήσουμε τα βαρυσήμαντα γεγονότα τα οποία ... έχουν τόσο βαθιά αναστατώσει κάθε ήπειρο της γης, ως δυσοίωνα σημάδια που διακηρύσσουν συγχρόνως την αγωνία ενός πολιτισμού που καταρρέει και τις ωδίνες της Παγκόσμιας εκείνης Τάξης -της Κιβωτού της ανθρώπινης σωτηρίας- που πρέπει κατ'ανάγκη να εγερθεί πάνω στα ερείπιά του;

IV

Παγκόσμια Κοινοπολιτεία

Η αντίθεση ανάμεσα στις συσσωρευμένες ενδείξεις μιας συνεχούς σταθεροποίησης που συνοδεύουν την άνοδο της Διαχειριστικής Τάξης της Πίστης του Θεού και τις δυνάμεις της αποσύνθεσης που πλήττουν τη δομή μιας βασανισμένης κοινωνίας, είναι τόσο σαφής όσο και εντυπωσιακή. Τόσο μέσα όσο και έξω από τον Μπαχάι κόσμο τα σημάδια και τα σύμβολα τα οποία, μ'ένα μυστηριώδη τρόπο προμηνύουν τη γέννηση αυτής της Παγκόσμιας Τάξης, η εδραίωση της οποίας πρέπει να σημάνει τη Χρυσή Εποχή της Υπόθεσης του Θεού, αυξάνονται και πολλαπλασιάζονται μέρα με τη μέρα. Κανένας αντικειμενικός παρατηρητής δεν μπορεί να ν'αποτύχει στο να τα διακρίνει. Δεν μπορεί να παρασυρθεί από τη θλιβερή βραδύτητα που χαρακτηρίζει το ξεδίπλωμα του πολιτισμού τον οποίο οι οπαδοί του Μπαχάολλα μοχθούν να εδραιώσουν. Ούτε μπορεί να ξεγελαστεί από τις εφήμερες εκδηλώσεις μιας επανερχόμενης ευημερίας που μερικές φορές φαίνονται ότι μπορούν να ελέγξουν την αποδιοργανωτική επίδραση των χρόνιων δεινών που πλήττουν τους θεσμούς μιας εποχής που παρακμάζει. Τα σημάδια των καιρών είναι τόσο πολυάριθμα και επιτακτικά που δεν του επιτρέπουν να παρερμηνεύσει το χαρακτήρα τους ή να μειώσει τη σπουδαιότητά τους. Μπορεί, αν θα είναι δίκαιος στην κρίση του, ν'αναγνωρίσει στην αλυσίδα των γεγονότων που διακηρύσσουν από τη μια πλευρά την ασυγκράτητη εξέλιξη των θεσμών που συνδέονται άμεσα με την Αποκάλυψη του Μπαχάολλα και προδιαγράφουν από την άλλη την πτώση εκείνων των δυνάμεων και εξουσιών που είτε την έχουν αγνοήσει είτε έχουν αντιτεθεί σ'αυτήν- μπορεί ν'αναγνωρίσει σ'αυτά όλες τις ενδείξεις από τη λειτουργία της Θέλησης του Θεού που διαπερνά τα πάντα, τη διαμόρφωση του τέλεια οργανωμένου και παγκόσμιου Σχεδίου Του.

«Σύντομα,» τα ίδια τα λόγια του Μπαχάολλα το διακηρύσσουν, «η σημερινή Τάξη θα τυλιχθεί και θα ξεδιπλωθεί μια άλλη στη θέση της. Αληθινά, ο Κύριός σου λέει την αλήθεια και είναι ο Γνώστης αόρατων πραγμάτων.» «Μα τον Εαυτό Μου,» διαβεβαιώνει με σοβαρότητα, «η μέρα πλησιάζει όταν Εκείνος θα τυλίξει τον κόσμο και ό,τι υπάρχει σ'αυτόν και θα ξεδιπλώσει μια νέα Τάξη στη θέση του. Αυτός, πραγματικά, υπερισχύει σ'όλα τα πράγματα.» «Η ισορροπία του κόσμου,» εξηγεί, «έχει διαταραχτεί με την παλλόμενη επίδραση αυτής της Μέγιστης, αυτής της νέας Παγκόσμιας Τάξης. Η οργανωμένη ζωή της ανθρωπότητας έχει αναστατωθεί με την επενέργεια αυτού του μοναδικού, αυτού του θαυμαστού Συστήματος, που παρόμοιό του θνητά μάτια δεν έχουν δει ποτέ.» «Τα σημάδια των επικείμενων αναταραχών και του χάους,» προειδοποιεί τους λαούς του κόσμου, «μπορούν τώρα να διακριθούν, εφόσον η επικρατούσα Τάξη παρουσιάζεται αξιοθρήνητα ελαττωματική.»...

Κανένας μηχανισμός, που στερείται του προτύπου που διδάσκεται στην Μπαχάι Αποκάλυψη, και διαφέρει από το υπέρτατο υπόδειγμα που έχει οριστεί στις διδασκαλίες Του, τον οποίο θα μπορούσαν να επινοήσουν οι συλλογικές προσπάθειες της ανθρωπότητας, δεν μπορεί ποτέ να ελπίζει ότι θα πετύχει τίποτα παραπάνω ή πέρα από εκείνη τη «Μικρή Ειρήνη» στην οποία ο Ίδιος ο Δημιουργός της Πίστης μας έχει αναφερθεί στις γραφές Του. «Τώρα που έχετε αρνηθεί τη Μέγιστη Ειρήνη,» έγραψε, προειδοποιώντας τους βασιλιάδες και ηγεμόνες της γης, «κρατηθείτε σταθερά απ'αυτή τη Μικρή Ειρήνη ώστε ίσως να μπορέσετε σε κάποιο βαθμό να βελτιώσετε την κατάσταση τη δική σας και των υπηκόων σας.» Επεκτεινόμενος σ' αυτή τη Μικρή Ειρήνη, απευθύνεται έτσι στην ίδια Πινακίδα στους ηγεμόνες της γης: «Συμφιλιωθείτε μεταξύ σας ώστε να μη χρειαστείτε περισσότερους εξοπλισμούς παρά μόνο στο βαθμό που να περιφρουρείτε τα εδάφη και τις επικράτειές σας... Να είστε ενωμένοι, ω βασιλιάδες της γης, διότι έτσι θα σταματήσει η θύελλα της διχόνοιας μεταξύ σας και οι λαοί σας θα ησυχάσουν, αν είστε απ'αυτούς που αντιλαμβάνονται. Αν κάποιος ανάμεσά σας πάρει τα όπλα εναντίον κάποιου άλλου, ξεσηκωθείτε εναντίον του γιατί αυτό δεν είναι παρά έκδηλη δικαιοσύνη.»

Η Μέγιστη Ειρήνη από την άλλη μεριά, όπως την συλλαμβάνει ο Μπαχάολλα -μια ειρήνη που πρέπει αναπόφευκτα ν'ακολουθήσει ως πρακτική συνέπεια της πνευματικοποίησης του κόσμου και της ένωσης όλων των φυλών, των πεποισήσεων, των τάξεων και των εθνών του- δεν μπορεί να στηριχτεί σε καμιά άλλη βάση και δεν μπορεί να διαφυλαχτεί από κανέναν άλλο παράγοντα εκτός από τις θεϊκά καθορισμένες εντολές που υπονοούνται στην Παγκόσμια Τάξη που σχετίζεται με το άγιο όνομά Του. Στην Πινακίδα Του, που

αποκαλύφθηκε σχεδόν πριν από εβδομήντα⁷ χρόνια στη Βασίλισσα Βικτωρία, ο Μπαχάολλα, κάνοντας νύξη για αυτή τη Μεγίστη Ειρήνη, έχει δηλώσει: «Εκείνο που ο Κύριος έχει ορίσει ως το κυρίαρχο φάρμακο και το ισχυρότερο μέσο για τη θεραπεία όλου του κόσμου είναι η ένωση όλων των λαών του σε μια παγκόσμια Υπόθεση, σε μια κοινή Πίστη. Αυτό δεν μπορεί με κανέναν τρόπο να επιτευχθεί παρά μόνο μέσα από τη δύναμη ενός έμπειρου, ενός πανίσχυρου και εμπνευσμένου Γιατρού. Αυτή, πραγματικά, είναι η αλήθεια, και όλα τα άλλα δεν είναι παρά μια πλάνη»... «Αρμόζει σε όλους τους ανθρώπους σ'αυτή την Ημέρα,» βεβαιώνει σε κάποια άλλη Πινακίδα, «να κρατηθούν σταθερά από το Μέγιστο Όνομα και να εδραιώσουν την ενότητα όλης της ανθρωπότητας. Δεν υπάρχει κανένα μέρος να καταφύγει κανείς, καμιά προστασία που να μπορεί να αναζητήσει, εκτός από Εκείνον.»

Η Αποκάλυψη του Μπαχάολλα, της οποίας η υπέρτατη αποστολή δεν είναι άλλη από την επίτευξη αυτής της οργανικής και πνευματικής ενότητας ολόκληρου του σώματος των εθνών, θα πρέπει, αν θα είμαστε πιστοί στα όσα συνεπάγεται, να θεωρηθεί ότι επισημαίνει με την εμφάνισή της την *ενηλικίωση ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής*. Θα πρέπει να ειδωθεί όχι μόνο ως μια ακόμη πνευματική αναζωογόνηση στις μεταβαλλόμενες τύχες της ανθρωπότητας, όχι μόνο ως ένα περαιτέρω στάδιο σε μια αλυσίδα προοδευτικών Αποκαλύψεων, ούτε ακόμη ως το αποκορύφωμα ενός από μια σειρά περιοδικών προφητικών κύκλων, αλλά μάλλον ότι σημαίνει το τελευταίο και υψηλότερο στάδιο στην καταπληκτική εξέλιξη της συλλογικής ζωής του ανθρώπου πάνω σ'αυτό τον πλανήτη. Η ανάδυση μιας παγκόσμιας κοινότητας, η συναίσθηση μιας παγκόσμιας ιθαγένειας, η ίδρυση ενός παγκόσμιου πολιτισμού και κουλτούρας -από τα οποία όλα πρέπει να συγχρονιστούν με τα αρχικά στάδια στο ξεδίπλωμα της Χρυσής Περιόδου της Μπαχάϊ Εποχής- θα πρέπει, από την ίδια τους τη φύση να θεωρηθούν, όσον αφορά αυτή την πλανητική ζωή, τα απώτατα όρια στην οργάνωση της ανθρώπινης κοινωνίας, ενώ ο άνθρωπος, ως άτομο, θα συνεχίσει, μάλλον πρέπει πραγματικά ως αποτέλεσμα μιας τέτοιας εκπλήρωσης, να συνεχίσει να προοδεύει και ν'αναπτύσσεται απεριόριστα.

Αυτή η μυστήρια, η διάχυτη και παραταύτα ακαθόριστη αλλαγή, την οποία συνδέουμε με το στάδιο ωρίμανσης που είναι αναπόφευκτο στη ζωή του ατόμου και στην ανάπτυξη του καρπού πρέπει, αν αντιλαμβανόμασταν σωστά τα λόγια του Μπαχάολλα, να έχει το αντίστοιχό της στην εξέλιξη της οργάνωσης της ανθρώπινης κοινωνίας. Ένα παρόμοιο στάδιο πρέπει αργά ή γρήγορα να κατακτηθεί στη συλλογική ζωή της ανθρωπότητας, δημιουργώντας ένα όλο και πιο εκπληκτικό φαινόμενο στις παγκόσμιες σχέσεις και προικίζοντας ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή με τέτοιες δυνατότητες ευημερίας που θα παρέχουν, στη διάρκεια του εποχών που ακολουθούν, το κύριο έναυσμα που απαιτείται για την τελική εκπλήρωση του υψηλού της προορισμού...

Μόνο εκείνοι που είναι πρόθυμοι να συσχετίσουν την Αποκάλυψη που διακήρυξε ο Μπαχάολλα με την εκπλήρωση μιας τόσο εκπληκτικής εξέλιξης στη συλλογική ζωή ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής μπορούν να συλλάβουν τη σημασία των λόγων που Εκείνος, αναφερόμενος στις δόξες αυτής της Υποσχεμένης Ημέρας και στη διάρκεια της Μπαχάϊ Εποχής, θεώρησε κατάλληλο να πει. «Αυτή είναι η Βασίλισσα των Ημερών,» αναφωνεί, «η Ημέρα που έχει δει τον ερχομό του Πολυαγαπημένου, Εκείνου που, σε όλη την αιωνιότητα, έχει ανακηρυχθεί Επιθυμία του Κόσμου.» «Τα Κείμενα των παλαιών Θρησκειών,» βεβαιώνει περαιτέρω, «εξυμνοούν τη σπουδαία εορτή που πρέπει να χαιρετήσει αυτή την πλέον μεγάλη Ημέρα του Θεού. Ας είναι καλά εκείνος που έζησε για να δει αυτή την Ημέρα και αναγνώρισε τη στάθμη της.»...

Παρόλο που η Αποκάλυψη του Μπαχάολλα έχει παραδοθεί, η Παγκόσμια Τάξη που μια τέτοια Αποκάλυψη πρέπει κατ'ανάγκη να δημιουργήσει δεν έχει ακόμη γεννηθεί. Παρόλο που έχει περάσει η Ηρωική Εποχή της Πίστης Του, οι δημιουργικές ενέργειες που έχει απελευθερώσει εκείνη η Εποχή δεν έχουν ακόμη αποκρυσταλλωθεί στην παγκόσμια αυτή κοινωνία που, με το πλήρωμα του χρόνου, πρόκειται ν'αντικατοπτρίσει τη λαμπρότητα της δόξας Του. Παρόλο που το πλαίσιο της Διαχειριστικής Του Τάξης έχει οικοδομηθεί και η Σχηματιστική Περίοδος της Μπαχάϊ Εποχής έχει αρχίσει, εντούτοις η υποσχεμένη Βασιλεία μέσα στην οποία ο σπόρος των θεσμών Του πρέπει να ωριμάσει δεν έχει ακόμη εγκαινιαστεί. Παρόλο που η Φωνή Του έχει υψωθεί και τα σύμβολα της Πίστης Του έχουν στηθεί τουλάχιστον σε σαράντα χώρες⁸ τόσο της Ανατολής όσο και της Δύσης, εντούτοις η ακεραιότητα της ανθρώπινης φυλής δεν έχει ακόμη

⁷ Τώρα, σχεδόν πριν από 120 χρόνια

⁸ Το κείμενο γράφτηκε το 1936

αναγνωριστεί, η ενότητά της δεν έχει διακηρυχτεί και το λάβαρο της Μεγίστης Ειρήνης δεν έχει ακόμη υψωθεί...

Για την αποκάλυψη μιας τόσο μεγάλης χάρης μια περίοδος έντονης αναταραχής και ευρείας δυστυχίας θα φαινόταν απολύτως αναγκαία. Ενώ ήταν λαμπρή η Εποχή που γνώρισε την έναρξη της Αποστολής που είχε ανατεθεί στον Μπαχάολλα, το διάστημα που πρέπει να παρέλθει μέχρι να αποδώσει εκείνη η Εποχή τους εκλεκτότερους καρπούς της, φαίνεται όλο και πιο καθαρά, πρέπει να επισκιαστεί από τέτοιο ηθικό και κοινωνικό σκότος που μόνο αυτό μπορεί να προετοιμάσει μια αμετανόητη ανθρωπότητα για το έπαθλο που έχει προοριστεί να κληρονομήσει.

Προς μια τέτοια περίοδο βαδίζουμε τώρα σταθερά και ασυγκράτητα. Ανάμεσα στις σκιές που συνεχώς συγκεντρώνονται γύρω μας μπορούμε να διακρίνουμε αμυδρά τις αναλαμπές της υπερφυσικής κυριαρχίας του Μπαχάολλα να εμφανίζεται σπασμωδικά στον ορίζοντα της ιστορίας. Σε μας, τη «γενιά του ημίφωτος,» που ζούμε σε μια εποχή που μπορεί να χαρακτηριστεί ως περίοδος επώασης της Παγκόσμιας Κοινοπολιτείας όπως την οραματίστηκε ο Μπαχάολλα, έχει ανατεθεί ένα έργο του οποίου το υψηλό προνόμιο δεν μπορούμε ποτέ να εκτιμήσουμε επαρκώς, και τη δυσκολία του οποίου δεν μπορούμε ακόμη παρά αμυδρά να αναγνωρίσουμε. Μπορεί κάλλιστα να πιστεύουμε, εμείς που έχουμε κληθεί να ζήσουμε την επίδραση των σκοτεινών δυνάμεων που προορίζονται να εξαπολύσουν ένα χείμαρρο οδυνηρών συμφορών, ότι η πιο σκοτεινή ώρα που πρέπει να προηγηθεί της αυγής της Χρυσής Εποχής της Πίστης μας δεν έχει ακόμη σημάνει. Όσο βαθύ κι αν είναι το σκοτάδι που ήδη περιβάλλει τον κόσμο, οι οδυνηρές δοκιμασίες που πρόκειται να υποφέρει αυτός ο κόσμος βρίσκονται ακόμη σε στάδιο προετοιμασίας, και δεν μπορεί κανείς να φανταστεί τη ζοφερότητά τους. Στεκόμαστε στο κατώφλι μιας εποχής της οποίας οι αναταραχές διακηρύσσουν τόσο τους πόνους θανάτου μιας παλιάς τάξης όσο και τους πόνους γέννησης μιας νέας. Μέσω της δημιουργικής επιρροής της Πίστης που ανακοινώθηκε από τον Μπαχάολλα, αυτή η Νέα Παγκόσμια Τάξη μπορεί να πει κανείς ότι έχει συλληφθεί. Μπορούμε, την παρούσα στιγμή, να βιώσουμε το σάλεμά της στη μήτρα μιας ταραγμένης εποχής -μιας εποχής που προσδοκεί την προκαθορισμένη ώρα κατά την οποία θα απαλλαχτεί από το φορτίο της και θα αποδώσει τους καλύτερους καρπούς της.

«Ολόκληρη η γη,» γράφει ο Μπαχάολλα, «βρίσκεται σε κατάσταση κνοφορίας. Πλησιάζει η μέρα που θα δώσει τους πιο ευγενείς καρπούς της, όταν θα ξεπηδήσουν απ'αυτήν τα πιο ψηλά δέντρα, τα πιο γοητευτικά άνθη, οι πιο ουράνιες ευλογίες...»

«Η Φωνή του Θεού,» έχει γράψει ο Αμπντολ-Μπαχά, «όταν υψώθηκε, ενέπνευσε μια νέα ζωή στο σώμα της ανθρωπότητας, και εμφύσησε ένα νέο πνεύμα σ'ολόκληρη τη δημιουργία. Αυτός είναι ο λόγος που ο κόσμος έχει κλονιστεί συθέμελα και οι καρδιές και οι συνειδήσεις των ανθρώπων έχουν αναζωογονηθεί. Σύντομα οι ενδείξεις αυτής της αναγέννησης θα αποκαλυφθούν και όσοι κοιμούνται βαθιά θα ζυπνήσουν.»...

Η ενοποίηση ολόκληρης της ανθρωπότητας είναι η σφραγίδα της φάσης που πλησιάζει τώρα η ανθρώπινη κοινωνία. Η ενότητα της οικογένειας, της φυλής, της πόλης-κράτους και του έθνους έχει επιχειρηθεί αλλεπάλληλα και έχει πλήρως εδραιωθεί. Η παγκόσμια ενότητα είναι ένας στόχος προς τον οποίο αγωνίζεται μια βασανισμένη ανθρωπότητα. Η ίδρυση εθνών έχει φτάσει σε ένα τέλος. Η αναρχία που ενυπάρχει στην κρατική κυριαρχία προχωρεί προς την κλιμάκωση. Ένας κόσμος που βαδίζει προς την ωριμότητα, πρέπει να εγκαταλείψει αυτό το φετίχ, να αναγνωρίσει την ενότητα και την ακεραιότητα των ανθρώπινων σχέσεων και να καθιερώσει μια για πάντα το μηχανισμό που μπορεί να ενσαρκώσει καλύτερα αυτή τη θεμελιώδη αρχή της ζωής του.

«Μια νέα ζωή,» διακηρύσσει ο Μπαχάολλα, «πάλλεται, αυτή την εποχή, μέσα σε όλους τους λαούς της γης, και όμως κανείς δεν έχει ανακαλύψει την αιτία της, ή αντιληφθεί το κίνητρό της.» «Ω παιδιά των ανθρώπων,» απευθύνεται έτσι στη γενιά Του, «ο θεμελιώδης σκοπός που ζωογονεί την Πίστη του Θεού και τη Θρησκεία Του είναι η διαφύλαξη των συμφερόντων και η προαγωγή της ενότητας της ανθρώπινης φυλής... Αυτό είναι το ευθύ μονοπάτι, το γερό και ακλόνητο θεμέλιο. Οτιδήποτε κι αν ανεγερθεί πάνω σ'αυτό το θεμέλιο, οι μεταβολές και οι τύχες του κόσμου δεν μπορούν ποτέ να μειώσουν τη δύναμή του, ούτε η επανάσταση αμέτρητων αιώνων θα κλονίσει τη δομή του.» «Η ευημερία της ανθρωπότητας,» δηλώνει, «η ειρήνη και η ασφάλειά της είναι ανέφικτες μέχρι τη στιγμή που θα εδραιωθεί σταθερά η ενότητά της.» «Είναι τόσο δυνατό το φως της ενότητας,» είναι η περαιτέρω μαρτυρία Του, «που μπορεί να φωτίσει ολόκληρη τη γη. Ο ένας αληθινός Θεός, Αυτός ο Ίδιος που

γνωρίζει όλα τα πράγματα, πιστοποιεί την αλήθεια αυτών των λόγων... Αυτός ο στόχος υπερβαίνει κάθε άλλο στόχο και αυτή η φιλοδοξία είναι ο άρχοντας κάθε φιλοδοξίας.» «Αυτός που είναι ο Κύριός σας, ο Παντελεήμων,» έχει γράψει επιπλέον, «τρέφει στην καρδιά Του την επιθυμία να δει ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή σαν μια ψυχή και ένα σώμα. Σπεύστε για να κερδίσετε το μερίδιό σας από τη χάρη και το έλεος του Θεού αυτή την Ημέρα που επισκιάζει όλες τις άλλες μέρες που έχουν δημιουργηθεί.»

Η ενότητα της ανθρώπινης φυλής όπως την οραματίστηκε ο Μπαχάολλα, υποδηλώνει την εγκαθίδρυση μιας παγκόσμιας κοινοπολιτείας στην οποία όλα τα έθνη, φυλές, θρησκευόμενα και τάξεις ενώνονται στενά και μόνιμα, και στην οποία η αυτονομία των κρατών μελών και η προσωπική ελευθερία και πρωτοβουλία των ατόμων που τα συνθέτουν διαφυλάσσονται ρητά και ολοκληρωτικά. Αυτή η κοινοπολιτεία πρέπει, όσο μπορούμε εμείς να τη φανταστούμε, να συνίσταται από ένα παγκόσμιο νομοθετικό σώμα, του οποίου τα μέλη, ως θεματοφύλακες ολόκληρης της ανθρωπότητας, θα έχουν τον τελικό έλεγχο όλων των πόρων απ'όλα τα έθνη που την συνιστούν, και θα θεσπίζουν νόμους που θα απαιτούνται για τη ρύθμιση της ζωής, την ικανοποίηση των αναγκών και τη διευθέτηση των σχέσεων όλων των φυλών και των λαών. Ένα παγκόσμιο εκτελεστικό όργανο, με την υποστήριξη μιας διεθνούς Δύναμης, θα εκτελεί τις αποφάσεις που έχουν ληφθεί, και θα εφαρμόζει τους νόμους που έχουν θεσπιστεί από αυτό το νομοθετικό σώμα και θα διαφυλάσσει την οργανική ενότητα όλης της κοινοπολιτείας. Ένα παγκόσμιο δικαστήριο θα επιδικάζει και θα εκδίδει την υποχρεωτική και τελική ετυμηγορία του για κάθε διαφορά που μπορεί να προκύψει μεταξύ των διαφόρων στοιχείων που συνθέτουν το παγκόσμιο σύστημα. Ένας μηχανισμός παγκόσμιας διεπικοινωνίας θα επινοηθεί, περιλαμβάνοντας ολόκληρο τον πλανήτη, απελευθερωμένος από εθνικά εμπόδια και περιορισμούς και λειτουργώντας με εκπληκτική ταχύτητα και τέλεια τακτικότητα. Μια παγκόσμια μητρόπολη θα δρα ως το νευρικό κέντρο ενός παγκόσμιου πολιτισμού, η εστία προς την οποία οι ενοποιητικές δυνάμεις της ζωής θα συγκλίνουν και από την οποία οι ενεργητικές επιδράσεις της θα ακτινοβολούν. Μια παγκόσμια γλώσσα είτε θα επινοηθεί ή θα επιλεγεί ανάμεσα στις ήδη υπάρχουσες γλώσσες και θα διδάσκεται στα σχολεία όλων των ομόσπονδων εθνών ως βοηθητική στη μητρική τους γλώσσα. Μια παγκόσμια γραφή, μια παγκόσμια λογοτεχνία, ένα ομοιόμορφο σύστημα νομίσματος, βάρους και μέτρησης, θα διευκολύνει και θα προάγει τη συναλλαγή και την κατανόηση μεταξύ των εθνών και φυλών της ανθρωπότητας. Σε μια τέτοια παγκόσμια κοινωνία, η επιστήμη και η θρησκεία, οι δύο πλέον ισχυρές δυνάμεις στην ανθρώπινη ζωή, θα συμφιλιωθούν, θα συνεργαστούν και θα αναπτυχθούν αρμονικά. Ο τύπος, κάτω από ένα τέτοιο σύστημα, καθώς θα δίνει κάθε περιθώριο στην έκφραση των ποικίλων απόψεων και πεποιθήσεων της ανθρωπότητας, θα πάψει να επηρεάζεται κακόβουλα από επενδεδυμένα συμφέροντα, είτε ιδιωτικά είτε δημόσια και θα απελευθερωθεί από την επιρροή μαχόμενων κυβερνήσεων και λαών. Οι οικονομικοί πόροι του κόσμου θα οργανωθούν, οι πηγές του σε πρώτες ύλες θα αντληθούν και θα χρησιμοποιηθούν πλήρως, οι αγορές του θα συντονιστούν και θα αναπτυχθούν και η κατανομή των προϊόντων του θα ρυθμιστεί δίκαια.

Οι εθνικοί ανταγωνισμοί, τα μίσση και οι μηχανορραφίες θα πάψουν και η φυλετική έχθρα και προκατάληψη θα αντικατασταθούν από τη φυλετική ομόνοια, κατανόηση και συνεργασία. Τα αίτια της θρησκευτικής διαμάχης θα εξαλειφθούν για πάντα, οικονομικά εμπόδια και περιορισμοί θα καταργηθούν εντελώς και η υπέρμετρη διάκριση μεταξύ των τάξεων θα εξαλειφθεί. Η ένδεια, από τη μια πλευρά, και η τεράστια συσσώρευση ιδιοκτησίας από την άλλη, θα εξαφανισθούν. Η υπερβολική ενέργεια που σκορπίζεται και σπαταλάται στον πόλεμο, είτε οικονομική είτε πολιτική, θα αφιερωθεί σε σκοπούς τέτοιους που θα διευρύνουν το φάσμα των ανθρώπινων εφευρέσεων και της τεχνικής ανάπτυξης, στην αύξηση της παραγωγικότητας της ανθρωπότητας, στην εξόντωση των ασθενειών, στην επέκταση της επιστημονικής έρευνας, στην ανύψωση του επιπέδου της φυσικής υγείας, στην όξυνση και στον εξευγενισμό του ανθρώπινου νου, στην εκμετάλλευση των αγρησιμοποίητων και ανυποψίαστων πόρων του πλανήτη, στην παράταση της ανθρώπινης ζωής, και στην προώθηση οποιουδήποτε άλλου παράγοντα που μπορεί να τονώσει τη διανοητική, την ηθική και την πνευματική ζωή ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής.

Ένα παγκόσμιο ομόσπονδο σύστημα, που θα κυβερνά όλη τη γη και θα ασκεί αδιαφιλονίκητη εξουσία πάνω στους αφάνταστα απέραντους πόρους της, που θα συνδυάζει και θα ενσαρκώνει τα ιδανικά τόσο της Ανατολής όσο και της Δύσης, που θα είναι απαλλαγμένο από την κατάρρα του πολέμου και τις αθλιότητές του, και αποφασισμένο να εκμεταλλευτεί όλες τις διαθέσιμες πηγές ενέργειας στην επιφάνεια του πλανήτη, ένα σύστημα στο οποίο η Δύναμη θα έχει γίνει ο υπηρέτης της Δικαιοσύνης, του οποίου η ζωή θα στηρίζεται στην

παγκόσμια αναγνώριση ενός και μόνο Θεού και στην αφοσίωσή του σε μια κοινή Αποκάλυψη -αυτός είναι ο στόχος προς τον οποίο βαδίζει η ανθρωπότητα, ωθούμενη από τις ενοποιητικές δυνάμεις της ζωής.

V

Ο Προορισμός της Ανθρωπότητας

Καθώς κοιτάζουμε εκ των υστέρων πέρα από το άμεσο παρελθόν και αξιολογούμε, μέναν οσοδήποτε βιαστικό τρόπο, τα δεινά που πλήττουν μια όλο και περισσότερο βασανισμένη κοινωνία, και φέρνουμε στον νου τους κόπους και τις εντάσεις στους οποίους υποβάλλεται συνεχώς περισσότερο το οικοδόμημα μιας Τάξης που πεθαίνει, δεν μπορούμε παρά να θαυμάσουμε την οξεία αντίθεση που παρουσιάζεται, από τη μια μεριά, με τις συσσωρευμένες ενδείξεις μιας μεθοδικής ανάπτυξης και τον αδιάκοπο πολλαπλασιασμό των παραγόντων μιας Διαχειριστικής Τάξης που έχει προοριστεί να είναι ο προάγγελος ενός παγκόσμιου πολιτισμού και από την άλλη, με τις δυσοίωνες εκδηλώσεις οξείας πολιτικής διαμάχης, κοινωνικής ανησυχίας, φυλετικής έχθρας, ταξικού ανταγωνισμού, ανηθικότητας και έλλειψης θρησκευτικότητας, διακηρύσσοντας, με όρους καθόλου αμφίβολους, τη διαφθορά και τη βαθμιαία αχρήστευση των θεσμών μιας χρεωκοπημένης Τάξης...

«Οι άνεμοι της απελπισίας,» γράφει ο Μπαχάλλα, αξιολογώντας την άμεση μοίρα της ανθρωπότητας, «πνέουν, αλίμονο, από κάθε κατεύθυνση και η διαμάχη που χωρίζει και πλήττει την ανθρώπινη φυλή αυξάνεται καθημερινά...» «Τέτοια θα είναι η κατάντια της,» έχει δηλώσει σε άλλη περίπτωση, «που θα ήταν ανάρμοστο να την αποκαλύψουμε τώρα.» «Αυτές οι άκαρπες διαμάχες,» έχει προφητεύσει εμφατικά, από την άλλη μεριά, προβλέποντας το μέλλον της ανθρωπότητας, στη διάρκεια της αξιομνημόνευτης συνομιλίας Του με τον Περσο-ανατολιστή, Edward G. Browne, «αυτοί οι καταστρεπτικοί πόλεμοι θα περάσουν και η 'Μεγίστη Ειρήνη' θα έρθει.... Αυτές οι διαμάχες κι αυτή η αιματοχυσία και διχόνοια πρέπει να σταματήσουν και όλοι οι άνθρωποι να γίνουν σαν μια οικογένεια.»...

«Όλα τα έθνη και οι άνθρωποι,» έχει ομοίως γράψει ο Αμπντολ-Μπαχά, «...θα γίνουν ένα μοναδικό έθνος. Ο θρησκευτικός και αιρετικός ανταγωνισμός, η έχθρα των φυλών και λαών, και οι διαφορές μεταξύ των εθνών, θα εξαλειφθούν. Όλοι οι άνθρωποι θα προσηλωθούν σε μια θρησκεία, θα έχουν μια κοινή πίστη, θα συγχωνευτούν σε μια φυλή και θα γίνουν ένας μοναδικός λαός. Όλοι θα κατοικούν σε μια κοινή πατρίδα που είναι ο ίδιος ο πλανήτης.»

Αυτό που παρατηρούμε σήμερα, στη διάρκεια «αυτής της σοβαρότατης κρίσης στην ιστορία του πολιτισμού,» ενθουμούμενοι εποχές στις οποίες «θρησκείες έχουν χαθεί και γεννιούνται,» είναι το εφηβικό στάδιο στην αργή και επίπονη εξέλιξη της ανθρωπότητας, προπαρασκευαστικό για την επίτευξη του σταδίου της ενηλικίωσης, του σταδίου της ωρίμανσης, η υπόσχεση του οποίου βρίσκεται ενσωματωμένη στις διδασκαλίες και διαφυλαγμένη στις προφητείες του Μπαχάλλα. Η σύγχυση αυτής της μεταβατικής εποχής χαρακτηρίζεται από τη βιαιότητα και τα παράλογα ένστικτα των νέων, την απερισκεψία τους, την ασωτία τους, την υπερηφάνεια τους, την αυτοπεποίθησή τους, την επαναστατικότητα τους και την περιφρόνηση της πειθαρχίας.

Οι εποχές της νηπιακής και παιδικής ηλικίας έχουν περάσει και δε θα επιστρέψουν ποτέ ενώ η Μεγάλη Εποχή, η εκπλήρωση όλων των εποχών, η οποία πρέπει να σημάνει την ενηλικίωση ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής, δεν έχει ακόμη έρθει. Οι αναταραχές αυτής της μεταβατικής και πλέον θυελλώδους περιόδου στα χρονικά της ανθρωπότητας αποτελούν τις ουσιώδεις προϋποθέσεις και προαναγγέλλουν την αναπόφευκτη προσέγγιση εκείνης της Εποχής των Εποχών, «τον καιρό της συντέλειας,» κατά τον οποίο ο παραλογισμός και η σύγχυση της διαμάχης που έχουν αμαυρώσει, από το ξεκίνημα της ιστορίας, τα χρονικά της ανθρωπότητας, θα έχουν επιτέλους μετατραπεί στη σοφία και ηρεμία μιας ανενόχλητης, μιας παγκόσμιας και διαρκούς ειρήνης, στην οποία η διχόνοια και ο διαχωρισμός των παιδιών των ανθρώπων θα έχουν παραχωρήσει τη θέση τους στην παγκόσμια συμφιλίωση και στην πλήρη ενοποίηση των διαφορετικών στοιχείων που συνθέτουν την ανθρώπινη κοινωνία.

Αυτό θα είναι πραγματικά το αρμόζον αποκορύφωμα εκείνης της πορείας της ολοκλήρωσης που, ξεκινώντας από την οικογένεια, τη μικρότερη ενότητα στην κλίμακα της ανθρώπινης οργάνωσης, πρέπει, μετά από τη διαδοχική δημιουργία της φυλής, της πόλης-κράτους και του έθνους, να συνεχίσει να λειτουργεί μέχρι να κορυφωθεί στην ενοποίηση ολόκληρου του κόσμου, ο τελικός αντικειμενικός σκοπός και η κορυφαία δόξα

της ανθρώπινης εξέλιξης σ' αυτό τον πλανήτη. Αυτό είναι το στάδιο στο οποίο η ανθρωπότητα, εκούσια ή ακούσια, πλησιάζει ανίκανη ν' αντισταθεί. Για αυτό το στάδιο, αυτή η τεράστια, αυτή η παράφορη δοκιμασία που βιώνει η ανθρωπότητα προετοιμάζει μυστηριωδώς το έδαφος. Με αυτό το στάδιο συνδέονται αδιάρρηκτα η τύχη και ο σκοπός της Πίστης του Μπαχάολλα. Οι δημιουργικές ενέργειες που η Αποκάλυψή Του έχει απελευθερώσει... είναι εκείνες που έχουν μεταδώσει στην ανθρωπότητα τη δυνατότητα να φτάσει σ' αυτό το τελικό στάδιο στην οργανική και συλλογική της εξέλιξη. Με τη Χρυσή Εποχή του Κύκλου Του θα συσχετιστεί για πάντα η εκπλήρωση αυτής της διαδικασίας. Η δομή αυτής της Νέας Παγκόσμιας Τάξης Του, η οποία τώρα σαλεύει στη μήτρα των διαχειριστικών θεσμών που δημιούργησε ο Ίδιος, θα είναι εκείνη που θα χρησιμοποιηθεί και ως πρότυπο και ως πυρήνας εκείνης της παγκόσμιας κοινοπολιτείας η οποία είναι ο σίγουρος, ο αναπόφευκτος προορισμός των λαών και εθνών της γης.

Όπως ακριβώς η οργανική εξέλιξη της ανθρωπότητας υπήρξε αργή και βαθμιαία και περιέλαβε διαδοχικά την ενοποίηση της οικογένειας, της φυλής, της πόλης-κράτους και του έθνους, έτσι και το φως που παρείχε η Αποκάλυψη του Θεού, σε διάφορα στάδια στην εξέλιξη της θρησκείας και φάνηκε στους διαδοχικούς Θρησκευτικούς Κύκλους του παρελθόντος, υπήρξε αργό και προοδευτικό. Στην πραγματικότητα το μέγεθος της Θείας Αποκάλυψης, σε κάθε εποχή, προσαρμοζόταν και ήταν ανάλογο με το βαθμό της κοινωνικής προόδου που είχε πετύχει σε εκείνη την εποχή η συνεχώς εξελισσόμενη ανθρωπότητα.

«Έχει οριστεί από Μας,» εξηγεί ο Μπαχάολλα, «ο Λόγος του Θεού και όλες οι δυνατότητές του να φανερωθούν στους ανθρώπους σε αυστηρή συμφωνία με τις συνθήκες που έχουν προκαθοριστεί από Εκείνον ο οποίος είναι ο Παντογνώστης, ο Πάνσοφος... Αν επιτρεπόταν στο Λόγο ν' απελευθερώσει όλες τις ενέργειες που βρίσκονται σε λανθάνουσα κατάσταση μέσα του, κανένας άνθρωπος δε θα μπορούσε ν' αντέξει το βάρος μιας τόσο ισχυρής Αποκάλυψης.» «Όλα τα δημιουργήματα,» έχει δηλώσει ο Αμπντολ-Μπαχά, διευκρινίζοντας αυτή την αλήθεια, «έχουν το δικό τους βαθμό ή στάδιο ωρίμανσης. Η περίοδος ωρίμανσης στη ζωή ενός δέντρου είναι η εποχή της καρποφορίας... Το ζώο φτάνει σ' ένα στάδιο πλήρους ανάπτυξης και ολοκλήρωσης, και στο ανθρώπινο βασίλειο, ο άνθρωπος φτάνει στην ωρίμανσή του όταν το φως της διανοήσής του αποκτά τη μεγαλύτερή του ισχύ και ανάπτυξη... Ομοίως, υπάρχουν περίοδοι και στάδια και στη συλλογική ζωή της ανθρωπότητας. Σε κάποια εποχή περνούσε το στάδιο της παιδικής ηλικίας, σε άλλη τη νεανική ηλικία αλλά τώρα έχει εισέλθει στην από καιρό προφητευμένη φάση της ωρίμανσης της οποίας οι ενδείξεις είναι παντού έκδηλες... Εκείνο που ήταν κατάλληλο για τις ανθρώπινες ανάγκες στη διάρκεια της πρώιμης ιστορίας της φυλής δεν μπορεί ούτε ν' αντιμετωπίσει ούτε και να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις αυτής της ημέρας, αυτής της περιόδου της καινοτομίας και της εκπλήρωσης. Η ανθρωπότητα έχει εξέλθει από την προηγούμενη κατάσταση του περιορισμού της και της προκαταρκτικής εκπαίδευσης. Ο άνθρωπος πρέπει τώρα να διαποτιστεί με νέες αρετές και δυνάμεις, με νέα ηθικά πρότυπα, νέες ικανότητες. Νέες χάρες, τέλεια δώρα, τον περιμένουν και ήδη κατέρχονται σ' αυτόν. Τα δώρα και οι ευλογίες της περιόδου της νιότης, αν και ήταν επίκαιρα και αρκετά κατά την εφηβεία της ανθρωπότητας, τώρα είναι ανίκανα να ανταποκριθούν στις προϋποθέσεις της ωρίμανσης.»...

Αυτό είναι το στάδιο στο οποίο πλησιάζει τώρα ο κόσμος, το στάδιο της παγκόσμιας ενότητας, το οποίο, όπως μας διαβεβαιώνει ο Αμπντολ-Μπαχά, σ' αυτό τον αιώνα, θα καθιερωθεί στέρεα. «Η Γλώσσα του Μεγαλείου,» διαβεβαιώνει ο Ίδιος ο Μπαχάολλα, «έχει... την Ημέρα της Φανέρωσής Του, διακηρύζει: 'Ας μην περηφανεύεται εκείνος που αγαπάει την πατρίδα του αλλά εκείνος που αγαπάει τον κόσμο.'» «Μέσα από τη δύναμη,» προσθέτει, «που έχει απελευθερωθεί από αυτά τα εξυψωμένα λόγια Εκείνος έχει προσδώσει μια νέα ώθηση και έχει ορίσει μια νέα κατεύθυνση στα πουλιά των ανθρώπινων καρδιών και έχει εξαφανίσει κάθε ίχνος περιορισμού από το Ιερό Βιβλίο του Θεού.»

Ένας λόγος προειδοποιητικός θα 'πρεπε, ωστόσο, να ειπωθεί σχετικά μ' αυτό. Η αγάπη για την πατρίδα, που διαπνέεται και υπογραμμίζεται στη διδασκαλία του Ισλάμ, ως «στοιχείο της Πίστης του Θεού», δεν έχει, μέσα από αυτή τη δήλωση, αυτή τη ζωηρή έκκληση του Μπαχάολλα, ούτε καταδικαστεί ούτε υποτιμηθεί. Δε θα 'πρεπε, στην πραγματικότητα δεν μπορεί να ερμηνευτεί ως μια αποκήρυξη, ή να θεωρηθεί κάτω από το φως μιας μομφής που ανακηρύσσεται ενάντια σε έναν υγιή και έξυπνο πατριωτισμό, ούτε επιζητεί να υπονομεύσει την πίστη και την αφοσίωση οποιουδήποτε ατόμου στην πατρίδα του, ούτε έρχεται σε σύγκρουση με τις θεμιτές φιλοδοξίες, τα δικαιώματα και καθήκοντα οποιουδήποτε κράτους ή έθνους. Αυτό που υπαινίσσεται και διακηρύσσει είναι η ανεπάρκεια του πατριωτισμού, ενόψει των θεμελιωδών αλλαγών που έχουν προκληθεί στην οικονομική ζωή της κοινωνίας και της αλληλεξάρτησης των εθνών, και ως συνέπεια της συστολής του κόσμου, μέσα από την επανάσταση στα μέσα μεταφοράς και επικοινωνίας -συνθήκες που δεν υπήρχαν και δε

θα μπορούσαν να υπάρχουν ούτε στις μέρες του Ιησού Χριστού ούτε του Μωάμεθ. Καλεί για μια ευρύτερη αφοσίωση, που δε θα έπρεπε, και στην πραγματικότητα δε έρχεται σε σύγκρουση με μικρότερα είδη αφοσίωσης. Εμπνέει μια αγάπη η οποία, λαμβάνοντας υπόψη το εύρος της, πρέπει να περικλείει και όχι να αποκλείει την αγάπη για την πατρίδα. Θέτει, μέσα από αυτή την αφοσίωση που εμπνέει και από αυτή την αγάπη που μεταδίδει, το μοναδικό θεμέλιο πάνω στο οποίο μπορεί η ιδέα της παγκόσμιας ιθαγένειας να ευδοκιμήσει και το οικοδόμημα της παγκόσμιας ενοποίησης να στηριχτεί. Επιμένει, ωστόσο, να υπαχθούν τα εθνικά και τοπικιστικά ζητήματα στις επιτακτικές και εξέχουσες απαιτήσεις της ανθρωπότητας ως συνόλου, εφόσον σ'έναν κόσμο αλληλεξάρτητων εθνών και λαών το συμφέρον του μέρους επιτυγχάνεται καλύτερα μέσα από το συμφέρον του συνόλου.

Ο κόσμος, σ'αλήθεια, βαδίζει προς τον προορισμό του. Η αλληλεξάρτηση των λαών και εθνών της γης, οτιδήποτε κι αν πουν ή πράξουν οι ηγέτες των διαχωριστικών δυνάμεων του κόσμου, είναι ήδη ένα τετελεσμένο γεγονός. Η ενότητά του στην οικονομική σφαίρα γίνεται τώρα κατανοητή και αναγνωρίζεται. Η ευημερία του μέρους σημαίνει την ευημερία του συνόλου και η δυστυχία του μέρους φέρει τη δυστυχία του όλου. Η Αποκάλυψη του Μπαχάολλα, με τα δικά Του λόγια, «έχει προσδώσει μια νέα ώθηση και έχει θέσει μια νέα κατεύθυνση» σ'αυτή την τεράστια διαδικασία που βρίσκεται τώρα σε λειτουργία στον κόσμο. Οι φωτιές που έχουν ανάψει εξαιτίας αυτής της μεγάλης θεοδικίας είναι οι συνέπειες της αποτυχίας των ανθρώπων να την αναγνωρίσουν. Επιπλέον, επισπεύδουν την εκπλήρωσή της. Μια αντιξοότητα, παρατεταμένη, παγκόσμια, οδυνηρή, συναφής προς το χάος και την παγκόσμια καταστροφή, πρέπει κατανάγκην να συγκλονίσει τα έθνη, να ταράξει τη συνείδηση του κόσμου, να βγάλει τις μάξες από την πλάνη, να επιφέρει μια ριζική αλλαγή στην ίδια την έννοια της κοινωνίας και να συγχωνεύσει τελικά τα διαμελισμένα, ματωμένα μέλη της ανθρωπότητας σε ένα σώμα, μοναδικό, οργανικά ενωμένο και αδιαίρετο.

Στο γενικό χαρακτήρα, τις συνέπειες και τα χαρακτηριστικά αυτής της παγκόσμιας κοινοπολιτείας, που έχει προοριστεί να ξεπροβάλλει, αργά ή γρήγορα, μέσα από τις σφαγές, την αγωνία και τον όλεθρο αυτής της τεράστιας παγκόσμιας αναστάτωσης, έχω ήδη αναφερθεί σε προηγούμενες επιστολές μου. Αρκεί να πω ότι αυτή η εκπλήρωση, εξαιτίας της ίδιας της φύσης της, θα είναι μια βαθμιαία διαδικασία, και πρέπει, όπως ο Ίδιος ο Μπαχάολλα προέβλεψε, να οδηγήσει κατ'αρχάς στην καθιέρωση της Μικρής Ειρήνης την οποία τα έθνη της γης, μην έχοντας ακόμη συναίσθηση της Αποκάλυψής Του και εφαρμόζοντας ασυνείδητα τις γενικές αρχές που Αυτός έχει εγκαινιάσει, θα καθιερώσουν από μόνα τους. Αυτό το βαρυσήμαντο και ιστορικό βήμα που εμπεριέχει την ανοικοδόμηση της ανθρωπότητας, ως αποτέλεσμα της παγκόσμιας αναγνώρισης της ενότητας και ακεραιότητάς της, θα φέρει ως επακόλουθό του την πνευματικοποίηση των μαζών προερχόμενη από την αναγνώριση του χαρακτήρα και την παραδοχή των αξιώσεων της Πίστης του Μπαχάολλα -ουσιαστική προϋπόθεση για την τελική ένωση όλων των φυλών, θρησκευμάτων, τάξεων και εθνών που θα σημάνει την ανάδυση της Νέας Παγκόσμιας Τάξης Του.

Τότε η ενηλικίωση ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής θα διακηρυχθεί και θα εορταστεί από όλους τους λαούς και τα έθνη της γης. Τότε η σημαία της Μεγίστης Ειρήνης θα στηθεί. Τότε η παγκόσμια κυριαρχία του Μπαχάολλα -του Ιδρυτή της Βασιλείας του Πατρός που προφητεύτηκε από τον Υιό και από τους Προφήτες του Θεού πριν και μετά από Αυτόν- θα αναγνωριστεί, θα ανακηρυχθεί και θα εδραιωθεί σταθερά. Τότε ένας παγκόσμιος πολιτισμός θα γεννηθεί, θα ακμάσει και θα διαιωνιστεί, ένας πολιτισμός γεμάτος ζωή τέτοιος που δεν έχει δει ποτέ ο κόσμος ούτε έχει μέχρι τώρα διανοηθεί. Τότε θα εκπληρωθεί η Αιώνια Συνθήκη στην πληρότητά της. Τότε η υπόσχεση που διαφυλάσσεται σε όλα τα Βιβλία του Θεού θα εκπληρωθεί και όλες οι προφητείες που ειπώθηκαν από τους Προφήτες του παρελθόντος θα συμβούν και το όραμα των μάντεων και των ποιητών θα πραγματοποιηθεί. Τότε ο πλανήτης, εμψυχωμένος από την παγκόσμια πίστη των κατοίκων του σ'ένα Θεό και την αφοσίωσή τους σε μια κοινή Αποκάλυψη, θα αντικατοπτρίσει, μέσα από τα όρια που του επιβάλλονται, τις λαμπρές δόξες της κυριαρχίας του Μπαχάολλα που λάμπει με την αφθονία του μεγαλείου της στον Παράδεισο του Αμπχά και θα γίνει το υποπόδιο του ουράνιου Θρόνου Του και θα ανακηρυχθεί επίγειος παράδεισος, ικανός να εκπληρώσει το απερίγραπτο πεπρωμένο που έχει οριστεί γ'αυτόν, από αμνημονεύτων χρόνων, από την αγάπη και τη σοφία του Δημιουργού του.

Δεν είναι έργο δικό μας, τέτοιοι ασήμαντοι θνητοί που είμαστε, να επιχειρήσουμε, σε μια τόσο κρίσιμη φάση στη μακρόχρονη και πολυκύμαντη ιστορία της ανθρωπότητας, να φτάσουμε σε μια ακριβή και ικανοποιητική κατανόηση των βημάτων που πρέπει διαδοχικά να οδηγήσουν μια αιμορραγούσα ανθρωπότητα, που έχει αξιοθρήνητα λησμονήσει το Θεό και αδιάφορη για τον Μπαχάολλα, από το Γολγοθά της μέχρι την

τελική της ανάσταση. Δεν είναι έργο μας, εμάς των ζωντανών μαρτύρων της ισχύος της Πίστης Του που υποτάσσει τα πάντα, να αμφισβητήσουμε, για μια στιγμή, όσο σκοτεινή κι αν είναι η αθλιότητα που σκεπάζει τον κόσμο, την ικανότητα του Μπαχάολλα να σφυρηλατήσει, με το σφυρί της Θέλησής Του και με τη φωτιά της συμφοράς, το αμόνι αυτής της βασανισμένης εποχής και στο ιδιαίτερο σχήμα που έχει φανταστεί ο νους Του, αυτά τα σκορπισμένα και αμοιβαίως καταστροφικά συντρίμια στα οποία έχει περιπέσει ένας φαύλος κόσμος, σε μια μοναδική ενότητα, στέρεη και αδιαίρετη, ικανή να εκτελέσει το σχέδιό Του για τα παιδιά των ανθρώπων.

Καθήκον μας μάλλον είναι, όσο συγκεχυμένο κι αν είναι το σκηνικό, όσο θλιβερή η παρούσα άποψη των πραγμάτων, όσο περιορισμένοι οι πόροι που διαθέτουμε, να μοχθήσουμε ατάραχα, πεπεισμένα και ακατάπαυστα για να προσφέρουμε το δικό μας μερίδιο βοήθειας, με οποιονδήποτε τρόπο μας επιτρέπουν οι συνθήκες, στη δράση των δυνάμεων οι οποίες, όπως έχουν παραταχθεί και κατευθυνθεί από τον Μπαχάολλα, οδηγούν την ανθρωπότητα μακριά από την κοιλάδα της αθλιότητας και της ντροπής προς τις υψηλότερες κορυφές της δύναμης και της δόξας.

Παραπομπές

Τα δημοσιευμένα έργα του Σόγι Εφέντι, από τα οποία έχουν επιλεγεί τα αποσπάσματα σ' αυτό το βιβλίο, είναι:

The World Order of Baha'u'llah-Further Considerations WOB-FC

(March, 1930)

The Goal of a New World Order (November, 1931) GNWO

The Dispensation of Baha'u'llah (February, 1934) DB

The Unfoldment of World Civilization (March, 1936) UWC

The Promised Day is Come (March, 1941) PDC

God Passes By (1944) GPB

Messages to the Baha'i World 1950-1957 (1958) MBW

Οι πρώτοι τέσσερις τίτλοι, παρόλο που δημοσιεύτηκαν ξεχωριστά, συμπεριλήφθηκαν το 1938 σε μια συλλογή από τις γραφές του Σόγι Εφέντι που δημοσιεύτηκαν υπό τον τίτλο, The World Order of Baha'u'llah. Αφού αυτός ο τόμος είναι τώρα γενικά η πιο διαθέσιμη πηγή αυτών των τεσσάρων επιστολών, έχει γίνει αναφορά σε αυτόν τον τόμο σε ορισμένα αποσπάσματα από αυτές τις επιστολές. Π.χ. GNWO-WOB, 33-48. Τα υπόλοιπα έργα που παρατίθενται δημοσιεύονται ξεχωριστά.

Οι παραπομπές που δίνονται αναφέρονται σε εκδόσεις του Μπαχάι Εκδοτικού Οίκου των Ηνωμένων Πολιτειών.

σελίδα

- 1 Η εισαγωγή συνίσταται από αποσπάσματα από μια έκθεση που συνέταξε ο Σόγι Εφέντι για την Ειδική Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για την Παλαιστίνη, τον Ιούλιο του 1947.
- 7 «Μια θύελλα, πρωτοφανής ...» μέχρι «νουθεσίες που αποκαλύφθηκαν από τους Απεσταλμένους Του.» (PDC, 1-6)
- 11 «Τι, -δε θα έπρεπε να σκεφτούμε-» μέχρι «χρονικά της ανθρωπότητας.» (PDC, 49-50)
- 12 «Η παρακμή της τύχης» μέχρι «έχει ανεπανόρθωτα χαθεί.» (PDC, 76)
- 12 «Το ότι έχει κλονιστεί» μέχρι «συσσωρεύσει με ταπεινώση.» (UWC-WOB, 183-184)
- 13 «Τα σημάδια της ηθικής κατάπτωσης» μέχρι «πρέπει είτε να αναγεννηθεί είτε να χαθεί.» (UWC-WOB, 186-188)
- 15 «Ας μην παρερμηνεύσει κανείς» μέχρι «των υψηλότερων ελπίδων τους.» (PDC, 111, 112)
- 16 «Δε θα 'πρεπε να σκεφτεί κανείς» μέχρι «αυτές οι ευλογημένες ψυχές.» (PDC, 114-115)
- 17 «Ο Μπαχαιολλά, αναφερόμενος» μέχρι «της αξίωσης που είχε προβάλει.» (WOB-FC-WOB, 25)
- 18 «Η Πίστη του Μπαχάολλα» μέχρι «θα πρέπει να φανερωθεί.» (DB-WOB, 103)
- 18 «Το βάρος των δυνατοτήτων» μέχρι «επίδραση του Πνεύματός Του.» (GPB, xi-xii)
- 20 «Μυστηριωδώς, αργά και ακαταμάχητα» μέχρι «κανένα μάτι δεν μπορεί να το φανταστεί.» (PDC, 120)
- 21 Το κεφάλαιο II έχει παρθεί αυτούσιο από το 'The Goal of

- 56 a New World Order'. (WOB, 33-48)
- 38 «Λίγοι είναι εκείνοι οι οποίοι θα αποτύχουν» μέχρι «της δικαιοσύνης πάνω στη γη.» (WOB-FC-WOB, 19)
- 39 «Ηγέτες της θρησκείας» μέχρι «αναρμόδιες ερμηνείες του Λόγου Του.» (WOB-FC-WOB, 24)
- 39 «Οι ορμητικές δυνάμεις» μέχρι «να αποθανάτισουμε με τις πράξεις μας.» (DB-WOB, 98)
- 40 «Θα ήταν εντελώς παραπλανητικό» μέχρι «προστασία αυτής της Αποκάλυψης.» (DB-WOB, 152-153)
- 42 «Ούτε μπορεί η Μπαχά Διαχειριστική Τάξη» μέχρι «πρέπει κατ' ανάγκη να εγερθεί από τα ερείπιά του;» (DB-WOB, 153-155)
- 46 «Η αντίθεση ανάμεσα» μέχρι «φαίνεται να είναι αξιοθρήνητα ελαττωματική.» (UWC-WOB, 161-162)
- 47 «Κανένας μηχανισμός που στερείται» μέχρι «εκπλήρωση του υψηλού της πεπρωμένου.» (UWC-WOB, 162-164)
- 50 «Μόνο εκείνοι που είναι πρόθυμοι» μέχρι «'αναγνώρισε τη στάθμη της.» (UWC-WOB, 166-167)
- 50 «Παρόλο που η Αποκάλυψη του Μπαχάολλα» μέχρι «η σημαία της Μεγίστης Ειρήνης δεν έχει ακόμη υψωθεί.» (UWC-WOB, 168)
- 51 «Για την αποκάλυψη» μέχρι «οι πιο ουράνιες ευλογίες» (UWC-WOB, 168-169)
- 52 «Η φωνή του Θεού» μέχρι «όσοι κοιμούνται βαριά θα ξυπνήσουν.» (UWC-WOB, 169)
- 53 «Η ενοποίηση ολόκληρης της ανθρωπότητας» μέχρι «από τις ενοποιητικές δυνάμεις της ζωής, κινείται.» (UWC-WOB, 202-204)
- 57 «Καθώς κοιτάζουμε» μέχρι «των θεσμών μιας χρεοκοπημένης Τάξης.» (MBW, 102-103)
- 57 «Οι άνεμοι της απελπισίας» μέχρι «προϋποθέσεις της ωριμότητας.» (PDC, 121-123)
- 61 «Αυτό είναι το στάδιο στο οποίο» μέχρι «κορυφές της δύναμης και της δόξας.» (PDC, 126-129)

